

പ്രതിരോധം

കെ. റാമകൃഷ്ണപിള്ള

പ്രതിര.

ഗമകർത്താ
കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള,
അവ്യപദിരു, അമ്പലപുരം.

പ്രസംധകൻ
എൻ. കെ. എൻ. നമ്പുതിരി

ഡാനതവിലംസം അസ്സ്, തൃശ്ശൂർവ്വേദ്യകൾ.

1121.

വിവ ഉള്ളടിക 1.

Rights Reserved.

വീണ്ടും കറിന്തെടവു്! അഗസ്റ്റ് പ്രമേയത്തിന്റെ ആല്പ്പത്തെ ആ ദ്രോഹാതം. ഒരിയിപ്പിന്തും ഒരിയിപ്പേണ്ടു്, അതാവാത്തെ പുജ ചുംജിവിതം പറിപ്പിച്ചു തന്ന കല്പിത്തിപ്പുകൾ വച്ചവിട്ടിപ്പിച്ചു എറാ മതിലുകളേംടക്കുടിയു് ‘സെൻസു്’. കററഥരിക്കെട്ടിടങ്ങൾ. അവിടെ യാംശ ഞങ്ങളിൽ ചിലരെ ഗുക്കിച്ചിരുന്നതു്. സമരകംബമായിരുന്ന തുകാംഡം എന്തോ, കറിന്തെടവകാരുടെ മുദ്രായ മുകുന്പുതു അ പ്രാവഗ്രഹം കാലിൽ അധികാരികൾ വച്ചിപ്പു. ചെന്ന ഉടനെ ശിരസ്സു ഭാഗമനും ചെയ്തിക്കുവാനും പഴമക്കാരായ ഞങ്ങളെ അംഗീകാരി നിന്നു സ്വിച്ചിപ്പു. എക്കിലും ഞങ്ങളിടുടെ മതിലൈപ്പുട്ടിനു പുറത്തുപോകുവാനും, മററ തടവുകാരുമായി ഇടപെട്ടവാനും ഉള്ള പഴയ അവകാശം നി ഷയിക്കുപ്പുട്ടു. പുന്നുക്കണ്ണളം പത്രങ്ങളം ഇവിടെ എന്നും ‘വിവക്ക ശ്രദ്ധ മഹാദാർ’ തന്നെ. കറിന്തെടവകാരും ജോലിചെയ്യുവാനുള്ള അവകാശം, നിയമാനസ്ത്രീതമായി വബിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. എന്നാൽ അ തിരും അനവാദം നൽകിപ്പു. മനസ്സും ശരീരവും തൃക്കപോലെ കുറേ സമയത്തു ജീല്ലിപ്പിക്കുന്ന ഇത്തരം അനാവകാശനിരോധ്യങ്ങളുടെ മുമ്പാവംകുന്നതിൽ പരിപ്പു് തുതസക്കാർ വിശ്രസിക്കുകയും അഭിമാനം കൊംളുകയും ചെയ്യും. എക്കിലും തുടരെയുള്ള പ്രക്രഷാ ഭോംകുണ്ടു്, ഞങ്ങൾക്കു തു ജോലി വാങ്ങി. ബെട്ടിയ കവർ കൂടി ഏകക്കയായിരുന്ന ഞങ്ങളിടുടെ ‘കറിന്മായ’ ജോലി. റാവിലെ ദത്തൻ ഉച്ചവാരു. വികലവും ഉണ്ടിത്തുമായ കടവാസു്! നിന്നുന്നിരുന്ന ഞങ്ങളിടുടെ ദൗഖിക. അവ പശവച്ചു, യോജിപ്പിച്ചു്, അവയുടെ പുല്ലിശക്കി പീണേട്ടുള്ള പൊതുക്കേശമത്തിനായി പാകപ്പെട്ടുള്ള അ ദുർഘടക. പരുവാദമാണി കഴിഞ്ഞാൽ കാരമായി മുടങ്കും. നീണ്ടിച്ചുനന്ന ദിനാല്പംങ്ങൾ. സസ്യവക്കും. കൂട്ടിക്കുവെംറുള്ള കൂട്ടമണി അടി കുറം. അവരവരുടെ ചട്ടികളുമായി സെല്ലുകളിലേക്കു മടങ്കും. വാ സ്റ്റർ വയം. വാത്രിൽ വലിപ്പിടയ്ക്കും, ഘുട്ടം. പുറമതിലിന്റെ വംഗി ആം അടയ്ക്കും. അകുറ്റു് കുറേ കരംഡി. കററഥരി. സിമർഡിട്ട താ. പ തിരും ചുവട്ടടി നീളും. പത്രം ചുവട്ടടി വിതി. കന്നരയാമാ ചൊ കണം. കു കുറുവും, കു പല്ലും, കു വിരിപ്പു്, ഇള്ളിക്കു ചയണം. എല്ലാം കുറം. പരശ്രസംതയ്യുത്തിനു പറിപ്പുംം പംഗിതോ ഹികമാണി നീളിയിട്ടുള്ള മഞ്ഞനീളുകൾ. പുറത്തു വംതിലിനുടക്കുകളിൽ

കളുന്ന വൈദ്യത്തിപ്പത്തിൽനിന്ന് മങ്ങിയ പ്രകാശം പ്രകാശംവരെയുള്ള എകാന്തതക്ക നിശ്ചലമായി സാക്ഷിനിപ്പാറുണ്ട്. അസ്പാസ്യത്തിന്റെ സ്വന്നംസ്വാദം! ഗാന്ധാസ്വാദം അസ്വന്നംസ്വാദംവേബന്നുടെ മാഡലും. മംഗലത്തിന്റെ വേദന. പൊട്ടിയ കംടിന്റെ ഇടയിലുടെ ഒക്കന്നേക്കും, അങ്ങോക്കലവനിനും മുത്തിനേനുകക്കനു കൈ നൂക്കാതും. ഏ ദയത്തിന്റെ മുറിവുകളിൽ ശത്രിന്റെ സ്നേഹംപുരുഷമായ കത്തിയകൾ അലിവുചുരുട്ടം. എല്ലാത്തിന്റെ അഖാധ്യതയിൽ ചുററി കഴുകന ചിന്താപ്രഖ്യാസങ്ങൾക്ക് ത്രാവംകുട്ടങ്ങൾ വാങ്ങും പ്രാഥാന്തന പും അതു പ്രഭാനം ചെയ്യും. ഉംഖു വിശ്വാസങ്ങൾ വിശ്വാസമുടെ വിരിച്ചിറകിലേറി അക്കദിനെ വിമാരം തുടങ്ങം. സ്ഥിതിസമത്വം മുതലംളിന്ത്യത്തിന്റെ സന്നാനമാണ്, എന്നാൽ അതു മുതലംളിന്ത്യത്തിന്റെ മഹാദാതുവമാണ്. അന്നേശാക്കത്തിയും അധികാരാശക്തിയും ക്ഷയിച്ച മരടിച്ചുതുടങ്ങിയ മുതലംളിന്ത്യം, കംപട്ടത്തിന്റെ അടിയന്തരിൽ സ്വന്നം പ്രതിമ സ്ഥാപിക്കവാൻ വെന്നുൽക്കാംളിനു. അതിന്റെ സന്നാനംതന്നെ, ആ പ്രതിമ തക്കവാൻ, ശത്രിനിലിച്ച മംഗി നിന്നുകുണ്ടോ, അമേരിക്കത്തിന്റെയും കൂടു ഉയരുന്നു. മുതലംളിന്ത്യത്തിന്റെ പ്രതിമയേംടോപ്പും, അധികാരവും പ്രതംപദ്ധതകളും. ‘നിശ്വകളെ’തുടങ്ങംവേം ദാവനകൾക്ക് ലഭിച്ച പ്രതി മലബരമന്നാണോ, മുതലാളിന്ത്യാരാധികാരത്തിന്റെ പ്രതിമയേ സമാശ്വയിച്ചും ഉണ്ടായ ചിന്തകൾ ഇല്ല ത്രാവം ദൈക്കക്കണ്ണം. സ്ഥലകാലങ്ങളിയകളിലുടെ ഫൈക്കും, അവയുമായി താംത്ര്യം സിലിക്കുവാൻ ലഭിച്ച അസ്വലമായ കംഗ്രൂം, വികാരസൗത്രംപിക്കു സ്ഥാനയുമായി അവിച്ച. ആ കാലാവക്രമല്ലോ അതുകൂടും അന്നവെനിംഗമായി അനുബന്ധം ഇന്നുതന്നെ അല്ലെന്നുതന്നെപ്പറ്റാറുണ്ടും, അന്നുതന്നെ ചിന്തയുടെ പരിപൂർണ്ണംപാതയ്ക്കു ഇരുയ്യും കാര്ത്തപോകനു ക്ഷമിക്കണാം.

പ്രകിമയുടെ കരുളുള്ളപ്പറ്റി വായിച്ചും എന്നു പ്രാസാധിപ്പിച്ച സ്വാല്പാരുക്കുകൾക്കും കണ്ണാന്നായി അന്നസ്വരിക്കുന്നു.

പ്രതിമയുടെ അത്രംപ്രാതം രാജുാദിമാനന്തിലും ഓംശംകിമാനന്തിലും ഏതുവിധം ആളിരിക്കുമെന്നറിയാനുള്ള ആക്കംക്ഷയും,

എലപ്പുച്ചു,
 28-3-1121. }

കെ. റംകുമാർപ്പിള്ളി.

പതി 2.

അ സു ദ നം°

[സമയഃ—രംതു കംപതരമണി.

രംഗഃ—ദരണംധികംനിയിടെ ബംഗ്രാവിലെ സ്വീകരണാശി.

കട്ടം ഉയങ്ങേംഡി, രാജസമംയ എ മറി ഭഗ്നമംകനാ. അക്കിഞ്ചിര മധ്യകംഗത്തു് ഒരു കസേരാധിക അധികാരി ഇരിക്കനാ. മന്ദിരഗത്തു് ഒരു മേശ, നീലത്തു പരവതാണി.

അധികാരി അൻപതു വയസ്സു പ്രായം. ആരോധാ എക്കപ്പിക്കുന്ന മുഖലുത്തതി. സിൽക്ക ഷട്ട്. കഴുത്തിൽ ഒരു മണിമാല. കയ്യി ചെറിയ കല്പവതിച്ച മേഠിംജംഡി. കംബിൽ മെതിയടി.

ഒന്നേ പ്ല്ലം വിനേര ജനപ്രതിനിധിയും. ഇവരുടെ വരവു കണ്ണിട്ടു കംണാംതു ഓവത്തിൽ പുസ്തകം നോക്കി അധികാരി ഇരിക്കനാ. മേശക്ക സമീപംചെന്നോ പ്ല്ലാൺ കാംബു മന്ദിരിൽ വയ്ക്കുന്നു.

പ്രതിനിധിയിടെ കഴുത്തിലിട്ടിക്കുന്ന സംഖ്യ അരയിംലക്കു താഴുന്നു. സാർവ ശാരയിൽക്കെട്ടി മുള്ളുകയോടെ നില്പുന്നു.

കയ മിനിട്ട് അങ്ഗിനെ കഴിയുന്നു.]

ദരണംധികംരി:—(പുസ്തകം മടക്കി മേശമേൽവച്ചു് കാംബു മുട്ടുനേരുന്നുക്കി. . ഏകാവംവത്തിൽ മാടിമുഴുനേറാം) തെണ്ടി പൂരിഷി: ഇനിയും പുസ്തകം! കുത്തത്തരം ഇന്നു കാണാൻ സഞ്ചര്യമില്ലെന്നറിയിച്ചേരുക്കു. (അടങ്കംട്ടു ഇഞ്ചേംട്ടു നടക്കന്നു. പുസ്തകം നടന്നമുണ്ടുന്നു. പ്രതിനിധി ഭാഗിയിൽപ്പെട്ടു എന്നും ഒപ്പേനു) ഒരു പരംപരാപ്പിപ്പിച്ചേരുക്കണം. പണക്കരിതനെന്ന ഭാവം! ആരോടാണോ കളിക്കനാ. തെന്നു കണ്ണിച്ചുകൊടുത്തേതെങ്കണം!

ജനപ്രതിനിധി:—ഉത്തരവു്! അഭിശ്വാസത്തിനും.....
അരതെ.....

അധികാരി:—നേരത്തെ വരണ്ടമന്നും അഞ്ചൽ പിച്ചിൽനും? ഇതു ഇത്തടിയിട്ടു്.....എം. ഇരിക്കണം. അവിടെ. (നടക്കണം.)

പ്രതിനിധി:—ഇങ്ങനെകാളും. ആ കേസിന്റെ തീരുമാനമറിയാൻ പൊതുജനങ്ങളിൽ പത്രക്കാരിയാണെന്നും ഉൽക്കണ്ണയോടെ കംത്തിരിക്കുന്നും.

അധികാരി:—(തിരിഞ്ഞനിന്ന്) പൊതുജനങ്ങൾ! ആരു വകവജ്ഞനം. പ്രതിക്രിയമായി തീരുമാനിച്ചുംലഭവ ഒരു ചെയ്യും. ഇതിനുമുമ്പു് എത്തു് ചെയ്തു്?

പ്രതിനിധി:—പത്രക്കാർക്കും അവിടത്തെ നല്ലവയ്ക്കും. അറിയം. അതുകൊണ്ടു്....

അധികാരി:—അതുകൊണ്ടു്.....എൻ്റെ തീരുമാനത്തെ അക്ഷാപിച്ചു് എഴുതുന്നതാരംബന്ധനാദിയണം?

പ്രതിനിധി:—അദ്ദേഹം കംത്തണ്ണുംകൊണ്ടു്, അതിനിന്നും ഇല്ല. അവക്കു് അദ്ദേഹം തീരുമാനം നും നൃഥമായിരിക്കും എന്നറിയാം എന്നുംണം തുണം സുചിപ്പിച്ചതു്. ആ പണക്കാരൻ്റെ ഭൂത്തിം അല്ലോ. കന്ന കുറക്കേണ്ടതായുണ്ടു്.

അധികാരി:—അധാരം മാത്രമല്ല; പലതുഡേയും. എന്നിക്കറിയാം ആരെല്ലാമെന്നു്! പലരംയിങ്ങനെ ഭവിക്കേണ്ട പണം ഇദ്ദേഹം സ്വന്തപിച്ചു് സ്വന്തം സുഖംബന്ധിക്കായി ധൂത്തടിക്കാവണ്ണുതല്ല എന്നു് ഇവരെ പഠിപ്പിക്കാതെ തുണം അടക്കുകയില്ല. പണക്കാരും കൈ ശാന്തപ്രത്യാംം പഠിപ്പിക്കാതെ തുണം അടക്കുകയില്ല. ഇതിന്റെ കാർഡി തുണം

പാസംക്കീകഴിത്തുതെയുള്ളി. ഇതൊന്നും അറിയാതെ എം. എൽ. എ. മാത്രം ശ്രൂപംയുംകൊണ്ട് വന്നിരിക്കുന്നു. എം. എൽ. എ. കാരണക്കേട്ടത്! ഒരു വെസ്റ്റിപ്പോക്കമെന്നാണു് വിചംരം. കുംത്ക്കാഗിന വിലപിടിപ്പില്ലുംതു പരിശക്തി.....എത്ര പറയുന്നു?

ആരിയിയി:—ഗരീയാണു്. അവിടനു് പറഞ്ഞതു് അക്കരംപ്രതി ഗരീയാണു്.

അധികംരി:—എന്നിക്കരിയാം. അവങ്ങൾ കക്കു ദംശ്ശിയെവിടെയാണു്. ലക്ഷ്യം എന്താണു്. ഈ വസ്തുപരാച്ചിലും വാലംടവും ഏല്ലാം കൈ അപ്പുക്കുണ്ടാം കിട്ടവാൻ വേണ്ടിമാത്രമാണു് എന്നിക്കരിയാം.

ആരിയിയി:—ഗരീയാണു്. മൃദുവൻ ഗരീയാണു്. അവിടതേ....

അധികംരി:—എതിരുള്ളനിന്നവർ കംരോട്ടത്തരായി എൻ്റെ പാദത്തിൽ വീഴുന്നതു് കണ്ടല്ലോ. ഇനിയും പലതും ഈ പാദത്തിൽ വീഴാതെ കഴികയില്ല.

ആരിയിയി:—അവിടതേ ഓജയുംകതി സ്വഭവത്തോടു തെ ഇംഗ്ലീഷുവർ അന്നു ഇതു പറഞ്ഞതുണ്ടാം.

അധികംരി:—പ്രക്ഷോഭണും! പ്രക്ഷോഭണും! അനും ഇളക്കി ഉലിച്ചുന്നവനു മലവെള്ളിം എവിടെ?

ആരിയിയി:—ഈ അജ്ഞനാശകതിയിൽ അമന്നു് താണു് ആഴിയിൽ അടിത്തേപോംഡി.

അധികംരി:—അതു ഈ ഭാഗത്തുമുകളും കൈ മാത്രക്കുപാം എന്തുകും എന്നു് ഒരു വിചാരിച്ചു!

പ്രതിനിധി:—അവിടതെ വിചാരം ശരിതനെന്നയാണ്. ഇന്നെല്ലം എത്രഗംഗ! പട്ടാളിത്ത അടക്കാളംപോലെ പരമഗംഗ.

അധികാരി:—ഈ ഗംഗതയെയുണ്ട്, സഖ്യാരധി ക്രതിലെ പ്രഗംഗതയെന്നും അവത്തെ നേരംവും ചിത്രീകരിച്ചും പ്രസംഗിച്ചതും.

പ്രതിനിധി:—അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ്, അവിടും അധികാരത്തിലിരിക്കുന്നിടത്തുംളും കാലം ഇങ്ങവഴിക്കളുംിലെ പ്രഗംഗത കാണബാൻ അവിടും കല്പിച്ചും അനവദിച്ചിരിക്കുന്നതും.

അധികാരി:—അതിൽ ഇന്നാക്കം കൂടു പ്രതിജ്ഞയ വും ഉൾപ്പെട്ടും.

പ്രതിനിധി:—ഈവിടയോ? അവിടും ആ പീം തതിലിരിക്കുന്നോ? അവിടും ഈ മണിമുടി രത്തിൽ താമസിക്കുന്നോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്ന ഉഷ്ണിലിതും, ഉറഞ്ഞ തർഫ്ഫുകെംഭും.

അധികാരി:—അവത്തെ തല എൻ്റെ കൊക്കാല തും ഉയരകയില്ല.

പ്രതിനിധി:—കയകാലത്തും ഉയരം ചോക്കാഡില്ല. അവർ ചെയ്ത ദോഹപ്പുത്തികൾക്കും ഇതുവേ കീ കൂ ലഭിച്ചുഭുഡ്പും എന്നാണും ഇന്നേപ്പറ്റം അതിനെ യിക്കുന്നതും. അവിടേന്തെ മഹാമനസ്തയെ ഇക്കാംത്തിലും വാഴ്ത്തിവർ അനുരംഭം എന്നും ചോദിക്കുന്നതും അവിടും കൂമിക്കുന്നും.

അധികാരി:—(ഇങ്ങും) ഇരിക്കുന്നും. ദെയിസ്ത്രായി അവിടെ ഇരിക്കുന്നും. നീങ്ങപ്പറ്റി ഇന്നെല്ല പരഞ്ഞുന്നതും? എന്നു നീയന്ത്രിക്കുന്നും

വർ, നിത്രപണം ചെങ്ങുണ്ടവർ, എറിക്ക വേണ്ട നിദ്രയാം തരേണ്ടവർ—ഒധയരുമായി ഇരിക്കണം.

പ്രതിനിധി:— (അംഗസനം ഉപ്പിക്കുന്ന.) ഈ ത ന കൊള്ളിം.

അധികാരി:—പക്ഷ, ഇങ്ങനെയെല്ലം വംഴിയി കും ഈ സൽഭരണാത്തിന് ഒരു റംഗപത പ്രതിഷ്ഠ കൊടുക്കണമെന്ന് പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ഇതേവരെ തേരണാത്തതിലാണ് അതുള്ളതോ.

പ്രതിനിധി:—തേരണായിട്ടില്ലെന്ന് അവിടുന്ന് എ കൈനെയിരിഞ്ഞു നാശ പല പ്രസംഗപീംജ ഇല്ലോ വച്ചു ആവത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവിടുന്നാണ് തുമ്മളിടെ സകല സദ്ദൈക്കാരങ്ങൾക്കും സദ്ദൈച്ചംരങ്ങൾക്കും, പ്രേരണാനൽകുന്ന തു എത്രം സംരംഭമാണ്, ഈ രാജ്യത്തുമായി ഫുള്ളു്? അതിനാണ് തുമ്മൾ എക്കാലവും അ നേരോടു് കടപ്പുട്ടിരിക്കുന്നതും. ബഹുശത്രു ജനങ്ങളും ഇടപഴകിക്കാണിരിക്കുന്ന എനിക്ക്, അവക്കെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ ഈ വംസ്തുവം അനേരോടു തുന്നപരയുവാൻ അധകാര മുണ്ട്

അധികാരി:—ജ്ഞക്കീയമായ എല്ലം അവകാശങ്ങളും എക്കാലവും സംരക്ഷിക്കണമെന്നാജ്ഞതംണ് എന്നും ജീവിതപ്രതാം. അന്നേപ്പോൾ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്കുന്ന കും ത്രാം എന്നു ഭരിക്കുന്ന ആദിം ഇതുതന്നാണ്. എങ്കിലും താംൻ ചോദിക്കകയാണ്, നിങ്ങ

ഒരു പുതിയ സംരംഭം വിജയകരമായിത്തന്നെ പര്യവസംനിക്കമേം എന്നോ? മിസ്റ്റർ, ഒരു എതിർ ശ്രദ്ധവും ഞാൻ സഹിക്കുകയില്ല. ഒരു എതിർ ശ്രദ്ധവും ഞാൻ ക്ഷമിക്കുമില്ല.

പ്രതിനിധി:—അവിടെനോ പിന്നേയും അവിടത്തെ മഹത്പത്തിൽ അവിശ്രദ്ധസിക്കും.

അധികംറി:—ഈല്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ പറയണം. വിഷ വിത്രുകൾ മഴയിലെ നശിപ്പിക്കുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, അതുകൊണ്ട് ചേംബേക്കുന്നതാണോ?

പ്രതിനിധി:—വിഷവിത്രുകൾ! അട്ടത്ത അൻപലു വണ്ടതെങ്കും ഇവിടെ വേദപിടിക്കുകയില്ല.

അധികംറി:—എങ്കിലും അങ്ങിനൊംയി കരെയെല്ലാം ഉണ്ട്.

പ്രതിനിധി:—ബാക്കി ഉള്ളതു് ഇത്തരംമററിക്കുള്ളിൽ പ്രകാശം കാണാതെ വംടിത്തള്ളൻം ഇന്ത്യാൻ അടി നാൽ ചേറ്റുകൊംളിം.

അധികംറി:—അവരെ വിശ്രദ്ധേതാക്കുള്ളുണ്ട് വാഴിയ പത്രങ്ങൾപോലും, ഇന്ന കരക്കുറം ഉരീയാ ടനില്ലല്ലോ.

പ്രതിനിധി:—വാഴിയും വിശ്രദ്ധേതാവു് ഏതെന്നോ അവർ അറിഞ്ഞു. ആ കുത്യും അവർ ഭംഗിയം ഡി ഇന്ന നടത്തുന്നുണ്ട്. അതിനും അവക്കു വേണു നേരുത്പാം അവിടെനു നൽകി.

അധികംറി:—ആപ്പുംഡി അതും നന്ദിടെ ഒരു വിജയിതന്നു.

പ്രതിനിധി:—മഹംവിജയമെന്നോ പറഞ്ഞാലും തുക്കിയംവകുകയില്ല. അവിടത്തെ പ്രതിഭയുടെ പ്രകാ

ശാംത്ക്രംത കൈ പ്രസ്താവിച്ചും ഇവിടെ ചുലക്കന്നീ
പ്പി എന്നോ അവിടെനോ അറാറിയാത്തതിലാണോ എന്നീ
ക്രത്തല്ലതോ.

അധികാരി:—അതുകൊണ്ടുഡിരിക്കും ലോമെപ്പിലും
തെ ജനപ്രമാണികൾ പ്രതീക്ഷാപനത്തിന
സംബന്ധം നൽകിയതു്.

പ്രതിനിധി:—അവിടെനേ കാണ്ടില്ലോ ഈ ആശയം
ആദ്യമായി.....

അധികാരി:—പത്രക്കെ.....ജീവത്തരഹസ്യം. സു
ക്ഷിക്കണം.

പ്രതിനിധി:—(ചുറ്റം നേരക്കി) അതെന്നെന്ന ഒർപ്പി
ക്കേണമോ? ജീവംവസംന്നംവരെ ഈ രഹസ്യം
സുക്ഷിക്കുവാൻ എന്നിക്കു ശക്തിയിണ്ടോ. അവിടെ
നു കേൾക്കണം. അദ്ദേഹം ഈ ആശയം ആദ്യമാ
യി എന്നോടു പരഞ്ഞപ്പോൾ....അവിടെനോ അറാറി
ഞ്ഞിരിക്കും. അനു തന്നെ ഞാൻ പരഞ്ഞ. സാ
ധ്യത്തിനുമായ സ്വന്നഗതം ലഭിക്കുന്ന കൈ ആശയ
മാണിതെന്നോ.

അധികാരി:—അപ്പോൾ അതും കൈ വിജയമായി ക
ലാംഗികണം.

പ്രതിനിധി:—ഈ രംജ്യവംസികൾ ത്രാഗ്യവംഞാരം
ഞാകിൽ! അനന്തരപരമായ പരമാഭ്യന്തര
ആക്ലിംഞാകിൽ! എന്നിക്കു കൈ കുതാത്മതയേ
ഉള്ളി.

അധികാരി:—(പുണ്ണിരിച്ചു്) എന്നുണ്ടോ കേൾക്കണ്ട്.

പ്രതിനിധി:—കേവലം നിറ്റുാരമായ എന്നും ജീ
വിത്തെത്ത, ഇതു മഹനീയവും പാഠവനവും ആയ ക
ൈ ജീവിതത്തോടു് ഇതു ഫൈക്കിലും സംബന്ധപ്പെട്ടിക്കു
)

വാൻ കഴിഞ്ഞല്ലോ എന്ന തുതംത്ത്വത്. ഒരു മഹാ സ്ഥാവികൾ ശംഗപത്രസ്ത്രായ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരുദ്യത്തെ പ്രതിമയുടെ പത്രത്തിനും അധിക പ്രവർത്തകനായിരിക്കുവാൻ സംഭവിച്ചല്ലോ എന്ന തുതംത്ത്വത്.

ക്രായികാറി:—ഇതുവലിയ പ്രതീക്ഷ എന്നിക്കേണ്ടതാണ്
— തന്നെവകിൽ വൃഥ്ഥകംയപ്രതിമതനെ തൊന്ത
നിദ്ദേശിക്കാംയിരുന്നു.

புதினியி:—இா ஷுவ்கங்குமுதிம் ஹதிளைகளை விவரியோடியதில்லை என்றியல்லை. அந்து விரைவிக்கலா. இது தைப்பிடிட புரோகமங் கூறுவது. இது கண்டு சரியான கண்ணக்களை மதுர மன்றப்படித்தியல்ல அவீடதே மரைங்கவிஜயம். அவைக்குத்தென காள்ளி, காரோ-மூவில் இா புரீஸ்குடி அந்தைக்கூடு அலாந்துமாவ என்று.

ശായികാരി:—ഈതു° മംഗളമായി നടന്നേക്കിൽ! ഈ ഗവേഗം പ്രതിമംനിർക്കുംണം പുത്തിയംഡതിനെ പുറംി ചൊത്രജന്മങ്ങളുടെ ഇടയിൽ.....:

പ്രതിനിധി:—എന്ന റീല്പുകലാകംരൻ വിശ്വവിവ്യു
തൻ. എന്ന മുദ്രയിൽ ഇതല്ല, ഇതിന്റെ ഇടട്ടി വലി
പൂമിച്ചിത് ത്രിലും വേഗം വാങ്ങു തീരുമെന്നാളു
ം ഫോകലുസിംഗം.

അയിക്കാൻ:—എക്കിലും എനിക്ക ചിലപ്പോൾ തോനം, അല്ലെങ്കിൽ നേരത്തെ ആലോച്ചിക്കേണ്ടതും യിരാവുവനും; ആലോചന ഇതിലും നേരത്തെ പരസ്യമാക്കേണ്ടതായിരാവുവനും. എന്നാൽ നാശഭീംഗം ലംഘനപോലും....

പ്രതിനിധി:—സംരക്ഷിപ്പ്. അക്കാദ്യം സംഗ്രഹത്തിനും അതിതമംയി ലാൻ ചെള്ളിട്ടണ്ട്. ഈ മനീര ത്തിനുള്ളിൽവച്ചും, ഭാഗ്യവരാൽ ഈ പ്രതിമ ഞ്ഞം കണ്ടിട്ടില്ലപ്പോം. പിരുന്നു സംഗ്രഹം?

അധികംറി:—അതുകൊണ്ടോണും, നിങ്ങളിടെ സംഘ ടന്കു സമ്മാനമായിത്തരാമെന്നും ലാൻ നിശ്ചയി ആതും. (ചുറം എന്നക്കി) അതും കൈ.....

പ്രതിനിധി:—ജീവത്ര രഹസ്യം.

അധികംറി:—മരംംതു.....

പ്രതിനിധി:—ഈ മഹംമനസ്സുത്തെയ തന്ത്രം എക്കാ ലഭ്യം സൂരിച്ചുകൊള്ളണം. എത്രയാലും ഉറവുള്ളവ കുങ്കും കൈ മഹനീയ മാതൃക കാണിച്ചുകൊടുക്കാവും കഴിഞ്ഞത്തിലാണും തന്ത്രാട്ടിക്ക ആനന്ദം. പിരി തന്ത്രകീട്ടിയ തുക തന്നു വിചാരിച്ചതിലധികം. **അധികംറി:**—പ്രതിമയുടെ ചിലവിനും പഠന്തും കൈ നല്ലതുക നീക്കീവച്ചും നിങ്ങൾക്കു വീതിക്കും. പ്രയത്നത്തിനു പ്രതിഫലം.

പ്രതിനിധി:—അവിട്ടേ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യം! അങ്ങിനെ പരിയുന്നതും സകടമുണ്ടാണും. എക്കിലും കരംബംമാത്രം സംഭർഖന ചെയ്യുകയില്ലെന്നു എ നേരം മുഖത്തും നോക്കിപ്പറഞ്ഞു.

അധികംറി:—എന്നിക്കരിയം. ഇന്നനൃത്തിച്ച കാർഡ് ഡാൻസുഡോ അഡാർഡ കാർമ്മിക്കാം. *അഡാർഡ മാത്രം അനുഭവിച്ചാലും തീരകയില്ല. ആ ധിക്കാ റിഫുട്ടേഷൻ സന്താനങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. തുന്നാണു അതിനേരം തീരുമാനം എഴുതിയതും.

പ്രതിനിധി:—ആ ധിക്കാറി അതപ്പീക്കുന്നണ്ടും; ഈ തിന്നവേണ്ടി കരെററക്കാണ്ടുതരികയില്ലെന്നും എ

കുറം മിഥുന്നണോക്കിപ്പറഞ്ഞു. അതു ദെയൽക്കു
ഇളി കരുവാറു വ്യക്തി അധികാരിമാറും!

അധികാരി:—എക്കട്ട.....ഇന്നത്യുംവഗ്രമയ്ക്കിവര
വാനാളിയച്ചതു ഒരു പ്രത്യേകക്കാല്യത്തിനും.....
ഇന്നോടു ചേന്നനില്ലാം.....(ഈല്ലാ മനസ്പരശനിൽ)
പ്രതിമ ഇന്ന റാറ്റിതന്നെ ഇവിടെനിന്ന മംറണം.
റാറ്റി രണ്ടുമണിക്കു ഭയിൻ വരുന്നാസമയം!.....
പീംത്തിനും പണി പുത്തിക്കൊയ്യുമിതിക്കു നം
ക്ഷേത്രത്തെന്ന മറ്റ ജോലി പുത്തിയാക്കം. അട്ട
തത ഒരു അനുഭവാദനവും.....ഭയിനിൽ കുറം
ണ്ടവന്നതുപോലെ കുത്രുസമയത്തു ഫ്ലോറിവഴി
ഇവിടെ വന്നപോകണം. അനുഭവാദനേകമും ന
ടത്തേണ്ട മഹരിയും റാവിലെ വന്നചേന്നിട്ടണ്ട്.

പ്രതി:—ഈ മഹനീയകമ്മനിയുമണ്ണത്തിനു ആ മ
ഹത്തിയെ കിട്ടിയതുതന്നെ തൊഴിട്ടെടു മഹംഭംഗ്രും.
അപ്പോൾ നംക്കേത്തന്നെ എന്ന് മനസി ക്ഷണിക്ക
ഇക്കാലം വിതരണം ചെയ്യുമല്ലോ?

അധി:—ദെയൽമായി ചെയ്യുകൊള്ളി.....കുത്രും റ
ണ്ടുമണിക്കു ഇവിടെ വരണം. മംറകാല്യമല്ലോ
സെങ്കുട്ടി ചെയ്യുകൊള്ളി. തനിയെ മതി. ഒരും
നീട്ടിവക്കാശപാടില്ല. ഏനും ചുത്രം വളരെ
തിട്ടക്കാരാഡിൽ വന്നചേന്നിട്ടണ്ട്. അംഗംരിക്കു
കര മട്ടമാറ്റം കാണണ. സംരക്ഷിപ്പു.....എങ്കി
ലും അതു ഇവിടെനു മംറന്നതുവരെ എന്നിക്കു സ
മാധ്യാനമില്ല. ഇരുചെവി അറിയത്തു.....അം
നു വല്ല അപഗ്രാമ്പവുമണ്ണംനൽ അതു സഹിക്കു
വാൻ തൊൻ ശക്താനല്ല. അതു തൊൻ ക്ഷമിക്കുക
യുമില്ല.

പ്രതി:—അനും കനം ഉണ്ടോകാൻപോകുന്നില്ല. ഒരു ഇജന്റൈറിൽ അതു ഒരുവേഗതെന്തോടും അതുവും ദേഹത്വം കാത്തിരിക്കുന്നതു്. ആ പ്രതിസ്ഥാരംഗത്തി കുറ പണി പുത്രിയാക്കുന്നതു കാണാവാൻ ദിവസ മും സംയാഹത്തിൽ എത്തിള്ളിട്ടുണ്ടു് ജനക്രിയയിൽ കനാ കാണേണ്ടതാണു്. അവക്കെട്ട് സംഭരണയ്ക്കു അദി കനാ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണു്. നാലേഴു വള്ളീടു അവിടുന്ന സവാരിപോകുന്നവഴി അതിലെ കംര വിട്ടവരാണു്. എന്നുക്കുണ്ടു് അല്ലെന്നും കരി അവിടെ നിന്തിയതു കൊണ്ടുന്നും..... അപ്പോൾ ശ്രദ്ധക്കിട്ടാക്കം കര സന്തോഷം.

ഓയി:—അതുകും. രബ്ബുവയ്ക്കുംകൂടിയിട്ടുണ്ടു് മകൻ വരുന്നതു്. നാലേഴു മതാർ അയാളും കൂടുകാക്കമായി കു് ബഹുമാനയിരിക്കും. തുനു ഏല്ലും സംഡി ക്കുന്നു. അടുത്ത ശ്രദ്ധക്കു കഴിഞ്ഞവെക്കിൽ....

പ്രതി:—യാതൊന്നും അനു നടക്കാൻപോകുന്നില്ല. ഏകില്ലോ ഒരു മുന്നറിയി തയ്യാറു കുമ്മിക്കുന്നും. ഇതു നോക്കുന്നു! പ്രതിസ്ഥാപനക്കുണ്ടാണി നേരു ടരി എന്ന നിലക്കു് എന്നിക്കു നേരിട്ട് അയച്ചുത നു ഇം വംഡോല (പോകാറിക്കുന്ന ഒരു വാസ്തവത്തിനു ഏ കുറുക്കുംകാട്ടക്കുന്നു.) അതിനും അടിയിൽ കൊടുത്തുണ്ടി രിക്കുന്നശ്വർത്തു്.....സ്പദമിന്ന! അവിടുന്നു് അസ്ത സ്ഥാനക്കയ്ക്കു്. മകൻവനു ഇം പരിവർത്തനം എ നോശും ഇം രാജ്യവംസികളും സൂംഡിപ്പുക്കുന്നു. അയി:—(വാങ്ങി ചാക്കിച്ചു്) ഷൈറ്റു്? ഷൈറ്റു്? എന്നും ഗ്രൂപ്പീഡിപ്പോലും ചെയ്തിട്ടില്ലുംതു ഇം ആരോപണ അദി. മുറ്റു്! എന്നും എക്സിന്റാനും എന്നും ജീവിതാശിലധിക്കതു എത്തിക്കുന്നവെന്നുാ? മറ്റ

പാഠിക്കുന്ന പ്രകാശയോർഗനിയാൻ കൂടുതൽ ആക്ഷേപമായ ദിവം. അപൂര്ണിയഞ്ചു വയസ്സു മാറ്റുവാനും ഇരുപത്തിയഞ്ചു വയസ്സുമാർഥം മാറ്റുവോന്തോന്നിക്കുന്ന ശരീരപ്രത്യയി. വിലാസങ്ഗംലമായ ഭാവം ഒപ്പം. ആധിക്യംവാഹനമായ വേദാവിധിയാണ്. കയ്യിൽ കയ വശമാനമ്പുത്തം.

ഒരണാംധികംരിയിടെ ‘ഡാങ്കു’ കൈ സ്ലൈസിക്കുന്നിലും തംഗില്ലെന്നും കഴമായി പ്രവേശിക്കുന്നു. അന്വേച്ചുവയസ്സു പൂഡിം, അന്തിൽ കവിഞ്ഞു എതാനിക്കുന്ന ശേമപ്രത്യയി. നിറങ്ങുന്ന നിരാഗങ്ങും സ്നാനം തുള്ളിയും നില്ക്കുമ്പോൾ വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന ദിവാവം. കേവലം അനാധികംവാരമായ വേദം.]

സേവിനി:—(ശ്രദ്ധികാരിയിടെ ഭാര്യയെ ആപംദ്വും ടന്ന നോക്കി വെറും ഓസിയോടുനാബാവിക്കിൽ) ആ മേരുയിൽ ഏവച്ചുപിടിക്കുന്നും നില്ക്കുന്നും. (വീണ്ടും പത്രത്തിൽ കണ്ണുംകിഴക്കാണ്ടും അംഗീകാരമിങ്ങോടും നടക്കുന്നു. ഡാങ്കു ആജ്ഞയം വാഹിനിയേപ്പുംലെ കുറവും തംബുംകൂടുകളും മേരുമുഖ്യം മാറിനില്ക്കുന്നു.)

സേവിനി:—അദ്ദേഹം ഇന്നേംടു വരീകയില്ലോ?

ഡാങ്കു:—വരും (ബീശവിശ്വാസം വിടുന്നു)

സേവിനി:—കംപ്പിയേരു ചായയേരു?

ഡാങ്കു:—ചായ (ശ്രാസം മറക്കുന്നു)

സേവിനി:—കംപ്പി മതിയേന്നും പർവ്വതത്തിട്ടും.

ഡാങ്കു:—(നില്ക്കുമ്പോൾ നീങ്ങി)

സേവിനി:—(അല്ലാ മരനാട്ടു നീങ്ങി) വലിയ ചുടംബേന്നും തേരുന്നുണ്ടോ.

ഡാങ്കു:—(മേരയിൽനിന്നു കുറവുംകയ്യിവെച്ചുക്കുന്നു)

സേവിനി:—ആ തംബുവിനെന്നും അക്കത്തും കൈതെരുട്ടു, അരാല്ലു, കന്നക്കുടി കഴുകുന്നും.

ഡാങ്കു:—(തംബുംകൂടും മുട്ടും സമീചുള്ള വേഗിനിക്കു കഴുകുന്നു.)

[ലൈംഗികാരി പ്രവേശനിക്കുന്നു. മന്ത്രം ഗതിക്കിയാൽ യഥിച്ചിക്കുന്ന സില്വോഷ്ട് മംററി വിവരങ്ങൾ ഒരു സാമ്പാദ പ്രത്യേകിക്കുന്നു. കുർബിൽ മെതിയട്ടി. സമരംടന്റും ദൈവികമായും സമീപിക്കുന്നു.]

ഡാറു തംബോളേർ കൃഷ്ണകീ കെററലുമായി മേരമേര വച്ച് മാർത്തിനി നില്പിച്ചു.]

ഭരണാധികാരി:—നേരത്തെ ഇതെന്നും പാടിപ്പുണ്ടായി കണ്ണം. (ശ്രദ്ധയേ സഹാരവം നോക്കുന്നു. ഒരു അല്ലോട്ടി അക്കാ മാറിനില്ലോ) മാധ്യം. കുമാർ താമസിച്ചു, അല്ലെങ്കിൽ കുമാർ. പ്രതിമാൺക്കുമാരാറി സെക്രട്ടറി കു ഇൻറർവ്വീവിനു വന്നിരുന്നു. ഉപദേശം.

അസവിനി:— (സംക്ഷിപ്തമേഖല) താമസിച്ചില്ല:
ഇനി.....

അയിക്കംറി:—ആകാം.

[സൈവിനിതകന ഹംയ പക്കൻ്റെയും ഒരു കപ്പ് രണ്ടായി കാരിയുടെ സമീപം വയ്ക്കുന്നു. റണ്ടുവേദം മേശയുടെ ഇരുപുറങ്ങളിൽ അണിച്ചവമായി ഇരിക്കുന്നു. ഒരു കുറഞ്ഞ സ്ഥാപനായി പരസ്യരം കടക്കുന്നു. ഹംയ കടക്കുന്നു.

നില്ലമുമായി ഇത് റംഗം കണ്ണകെങ്ങണ്ട് ഓരു വികംറജ്ഞം യി
കിഴുച്ചേപ്പട്ട് ഉള്ളിൽ കരുക്കുന്നു.]

അയിക്കാറി:—ഈനി എടുത്തുകൊണ്ടാണ്. പതി
നൊന്നു മണിക്കേ ഭക്ഷണം തയ്യാറാവണം. ഇവി
ചെത്തെന്നു. ഉം.

「ഡാറു പാതകമിലു ഫീട്ടുള്ളു് നടന്നോ മരമരം. മരയന്നു.】

• സൈവിനി: _____ ഇന്നീനി കടപ്പറത്തെക്ക് പോകണോ?

അയിക്കംരി:— ഇന്ന് പൗർഹിഡാല്ലോ! നേരത്തെ വോ
വാൻ കഴിത്തില്ലല്ലോ. അസുമയസുജ്ഞൻറ കീ
രണ്ണമാണോ! ആഴിയെ തലേംടന കുംഭി! അതു കു
ണ്ണവാനരണ്ണ് എനിക്കീശ്വരം.

സേവിനി:—തരംഗവരവരയെ പരിരംഭണം ചെയ്യുന്ന ച്രുക്കിരണം. അതു കാണബാനുണ്ട് എന്നിക്കു മുട്ടതൽ കൂത്തുകും. അതാ ചതുര ഉദിച്ച യൻം ഉയൻം.....

അ.ബീകംരി:—(സുക്ഷിച്ചുനോക്കി അല്ലമറഹാസങ്ങംട) അത് ഫുംഡി പൂണ്ട് ചതുര കാണബോവും ആഴിയുടെ അകം കളീക്കം, അല്ലോ?

സേവിനി:—എത്തു സംശയം? സംഗരസംഗീതമെന്നും അതു കേട്ടിടില്ലോ? ഉദിച്ചയൻം ഉച്ചകോടി യിൽ നില്ക്കുന്ന ചതുരബിബേം, ഈ സംഗീതമായി · റിയിൽ വിലീനനായി, ആഴിയുടെ അക്കതല തതിൽ വിലയം പ്രംപിക്കുന്നതുവരെ ഈ സംഗീതം തുടങ്ങുന്നും അതു കേട്ടിടില്ലോ? പക്ഷെ, ചിരപ്രാത്മീതമായ ആ സമാഗ്രമവേളയിൽ.....

അധികാരി:—(മേഖയിൽ ഞടിച്ചും) ശനിപിടിച്ച് സുജുന് രംഗത്തു വരികയും ചെയ്യും.

സേവിനി:—അതാണും സാഗരത്തിനും നിങ്ങാണും.

അധികാരി:—ആ നിർഭാഗ്യം സശഭാഗ്യമായി മാറിയാൽ—

സേവിനി:—ജീവംവസാനം വരെ—കല്ലുന്നതുകാലം വരെ ആ നൈ സാഗരത്തിനാണായിരിക്കും.

അധികാരി:—അതിലെന്നിക്കേ വിത്രപാസം വരുന്നില്ല.

സേവിനി:—അതും അനഭവപ്പെട്ടിട്ടു പറയേണ്ട അഭിപ്രായം. (ബീഘ്മനിശ്വാസം) അപ്പേം തൊന്തു ഒരു ഗൃവതിയാകും.

അധികാരി:—ഈപ്പുംശേ അല്ലെന്നും പറഞ്ഞു?

സേവിനി:—ഇവിടെ നീൻ അവിടതെ കംത്തു് ഇരിക്കയായിരുന്നു. അപ്പോൾ.....

അയി:—വല്ലവതും വന്ന ഉപദവിച്ചും?

സേവിനി:—ഇല്ല. ഗഡിണിയായ ഒരു ചെണ്ണകട്ടി ഇവിടെ കയറിവനു. എന്നൊക്കെണ്ണു് ഉടനെ താഴേക്കു പോയി. അതാരംഞാം?

അയി:—(എന്നേം ആലോച്ചിച്ചു്).....മകൻറെ ഭാഈ.....ക്കേണ്ടോ?

സേവിനി:—കണ്ടു. മകൻ ഇവിടെ ഉണ്ടെന്നു് നീൻ. അറിതെതില്ല.

അയി:—ഇന്നാലെവനു. അട്ടത്തു നടക്കുന്ന മഹാമഹ തതിൽ അയാൾക്കും പക്കടക്കവാൻ ആഗ്രഹം!

സേവിനി:—കന്നരണ്ടു കെർപ്പമായി കല്പിക്കയില്ലോ....

അയി:—കന്നിലും ഉറ്റുംതു കരാം.....

സേവിനി:—ഇപ്പോൾ വന്നിട്ടോയ സുഃ?

അയികംരി:—ക്കു പ്രതിമ!

സേവിനി:—(എഴുന്നോ)`എന്തു്?

അയി:—ക്കു പ്രതിമ; ചലിക്കുന്ന ക്കു പ്രതിമ!

സേവിനി:—എന്തോടു വിനേംദമാണിപ്പായുന്നതു്?

അയി:—പരമാത്മം വിനേംദമാക്കുമെങ്കിൽ?

സേവിനി:—ചലിക്കുന്ന പ്രതിമയോ?

അയി:—അതെ, സംചലനഗ്രഹക്കീയള്ളി ക്കു പ്രതിമ.

സേവിനി:—എനിക്കു വിശ്രദംസമാക്കന്നില്ല.

അയി:—എന്നാൽ കാണാത്തതിനെ വിശ്രസിച്ചു കൊള്ളണം.

സേവിനി:—അതോടു സുരീയല്ലോ?

അയി:—അതൊരു സ്കീയാണ്. ഒരു ഭാംഗ്യംണോ. ഒരു പ്രതിമയുമാണോ.

സേവിനി:—ഭാംഗ്യയെന്തു?

അയി:—(കടകടച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) അവിവാഹിതക്കും ഒരു തുരുതുനു പറഞ്ഞു മനസ്സുംലംകരിക്കുമോ?

സേവിനി:—തൊൻ എന്നും അവിവാഹിതി! സമാജം യാസവന്തത്തിനു ജീവിതമ്പ്ലീച്ചിരിക്കുന്ന എന്നീ കുംഖവാദത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനേ സമയമില്ല.

അയി:—എന്നും ഒരു മനസ്സുംലംകരിക്കുമില്ല.

സേവിനി:—എക്കിലും അവിവാഹിതക്കും കന്നും അറിയണമെങ്കിൽ!

അയി:—കണ്ണംലും മനസ്സുംലംകാത്തവർ അനാദിവിച്ചറിയണം.

സേവിനി:—അതും ഒരു ഭാംഗ്യയെന്നും തൊൻ വിന്ദപാസിക്കുണ്ടോ?

അയി:—ഭാംഗ്യയെ ഭാംഗ്യയെന്നും തെരുവും പറഞ്ഞും വിന്ദപാസിക്കയില്ലെങ്കിൽ തൊൻ തൊററാണെന്നീ!

സേവിനി:—(ശൈഖ്ഷിക്കിതയാണി) എത്തും? അതു സ്കീയേം അംഗങ്ങൾടെ ഭാംഗ്യ!

അയി:—അതെ! അതു സ്കീ എന്നേറും ഭാംഗ്യംണോ. അതു പ്ലോയ്തും ഭാംഗ്യം പ്രതിമയുമാണോ.

സേവിനി:—അഭേദക്കും ഒരു തരം പ്രതിമാ “മേരീയാം”യാണോ. എപ്പോഴും പ്രതിമ. പ്രതിമ എന്ന ചിന്ത! നോക്കുന്നതും കാണുന്നതും എല്ലം അതീമ!

അയി:—ഈ പരിഹാസവാക്യകൾ എത്രവേണ്ടെങ്കിലും കേട്ടുകൊള്ളണം. സ്നേഹത്തിന്റെ പരിഹാസം! പരിഭ്രാന്തി സുഖമാണ്. എക്കിലും ഭായ്യുടെ പ്രതീമതനൊഡിംബാണ്, ദേവതി കണ്ണതു്. സേവിനി:—ഞാൻ അവരോടു സംസാരിച്ചു: ഞാൻ പരാത്തതെല്ലാം അവർ ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അവർ പോകുയും ചെയ്തു.

അയി:—അതെ; എന്നിക്കവേണ്ടി അവർ എല്ലാതു ശ്രദ്ധകളും ചെയ്യുവെണ്ടു്. ഇക്കഴിഞ്ഞ ഇത്തപ്പത്തി എയ്ക്കു വഷ്മാധി, എല്ലാം എന്നിക്കവേണ്ടി ചെയ്തു നു. കരക്ഷരം എത്തിൽ റാറയാതെ; കരക്ഷരം പരിഭ്രാന്തി പരായാതെ. എക്കിലും അതു് ഭായ്യുടെ പ്രതീമയാണു്.

സേവിനി:—അമ്മാഡെ അവർ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല?

അയി:—എന്തും? അതറിയാൻ ഞാൻ ഒളിച്ചിട്ടില്ല. പ്രതീക്ഷ എദ്ദെഹം, എദ്ദെഹിക്കംമെഡം എന്ന എന്തിനു തുംബ അനേകിക്കണം?

സേവിനി:—അവിടനു പരയുന്നതെല്ലാം കൈ കടം കമ്മയാണു്.

അയി:—ഞാൻ പരയുന്നതെല്ല. ഈ ഭായ്യമാരെല്ലാം കാരോ കടംകമ്മയാണു്. ചോദിക്കണം, ആ ദിനാ ക്രമമാരോടു് ചോദിക്കണം. പരാശ്രകയില്ല. നീറ്റി ബുമായിതനു് ഈ കടംകമ്മകൾ ടാക്കുകയെയുള്ളി.....എന്നിതനാലും ഞാൻ അതിനെ കൈ ഭായ്യ യായി കത്തണം. അതാണു് സന്മാർഗ്ഗനീതി അന്ന ശാസ്ത്രിക്കുന്നതു്.

സേവിനി:—ഞാൻ അതുയും ധരിച്ചില്ല. വേണ്ട
ആദായവും ആ മഹതിയോടും തൊൻ കംണിച്ചുമില്ല.
അധികാരി:—അതുകം കംണിക്കംറമില്ല. അതിനെന്നും സം
ന്നിയും തന്നെ തൊൻ സൂരിക്കംറില്ല. എന്നും ചിന്തകൾക്കും പ്രസ്ത്രികൾക്കും അതിനെന്നും സം
ന്നിയും ബാധകമായി നിന്നൊടില്ല; നില്ലും പോകുന്നമില്ല.

സേവിനി:—അാണിനെ അവിടുന്നതനെ അവരെ
കൈ പ്രതിമയംകൊണ്ടു തുപാന്തരപ്പെടുത്തി.

അധികാരി:—എന്ന പരയുന്നതു കശ്തകമാണെങ്കിൽ പറ
ഞ്ഞുകൊംളിളി.

സേവിനി:—എതംയാലും ആ തുപം ഞാൻ മരക്കു
യില്ല.

അധികാരി:—എന്നും കാക്കവാനാണെല്ലോ പ്രതിമ എന്നോ.

സേവിനി:—അവിടുന്നു് കൈ അതുള്ളതമന്നുണ്ടും
തന്നെ.

അധികാരി:—കരളുള്ളതമന്നുണ്ടുന്നെന്നും.....

സേവിനി:—കരളുള്ളതമന്നുണ്ടുന്നെന്നും പ്രതിമ എവിടേ
യും സ്ഥാപിക്കേണ്ടതുമാണോ.

അധികാരി:—അതു അനുംചുംഭനും ചെയ്യാൻ ഇതുപോലു
ം തു ദേശഭക്തക്കാർ.....സൗഹസ്യവന്നക്കാർ ഉണ്ടോ
കുകയും വേണാം.

സേവിനി:—ഈ മരഹംതാവത്തിൽ ഭാഗഭാക്കനു
ഇതനെ കൈ മഹാഭർത്താഃ അതിനെന്നു ക്രിയാഭാ
ഗിതപംഥിടി ലഭിക്കുക! ഈശ്വരം! ഈ ലോക
ത്തിൽ തന്നെ സ്വപ്രഭുജന്മം ഞാൻ വിശ്വസി
ക്കുന്നുണ്ടോ?

അയി:—സഹാരീയപ്പാലുള്ള ഒരു ഹംഗാമ—
പ്രസിദ്ധയായ ഒരു ഭേദസേവിനി—ഈ കമ്മം നീ
വഹിക്കുന്ന എന്നതാണ് എൻ്റെ ജീവിതവിജയം!
സുരനീയമായ ജീവിതവിജയം! സഹാരീ!

സേവിനി:—ഈ കമ്മറിയുടെ ക്ഷണം കിട്ടിയ
പ്പോൾ തൊൻ കൂടു തെട്ടുക്കാം. എൻ്റെ അപ്പുംപും
യെപ്പുറാറി തൊൻ കൂടുയി സുരിച്ചു. ഇതിനു യോ
ഗൃതയുള്ളവരെപ്പുറാറി തൊൻ കൂടുന്നുയി കാഞ്ഞു.
കുട്ടിയിൽ ശശിഞ്ചമംഡവാൻതനു തീരുമാനിച്ചു.
തൊൻ മരചടിക്കുത്തു പുത്തിയാക്കി. ക്ഷമംപണം
ചെയ്യുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സ്വന്ദര്ഥക്കുത്തും. അപ്പോഴി
ം, അവിടതെ ലൈവരു സെക്രട്ടറിയുടെ അ^{ടി}ഷ്ടരസന്ദേശം ലഭിച്ചതു.

അയി:—അപ്പോൾ ഉപേക്ഷിക്കാൻ തന്നു തീച്ചു
പ്പെട്ടത്തീ ആദ്യം (തേംബിക്കുജിട്ട്) ഉം കേൾക്കാടു.

സേവിനി:—അതോടുകൂടി അവിടനു സ്വന്തം കയ്യു
ടയിൽ എഴുതിയ കത്തു! പ്രഭേ! അവിടതെ
സ്ഥാനമഹിമ! സ്വാധീനങ്കരി!.....നിസ്തൂ
ല.....

അയി:—(കയ്യു തടവിക്കാണ്ട്) എത്തു! പുത്തിയാക്ക
ണം.....നിസ്തൂല.....

സേവിനി:—അവിടതെ നിസ്തൂലണ്ണൂഹം.

അയി:—(വികാരാവശ്വാസാട) ഉം!

സേവിനി:—അതാണ്, എൻ്റെ വിനീതസേവന
ത്തിനു ലഭിക്കാനു മഹത്തായ പ്രതിഫലം! എന്നു
അവിടനു സുവിസ്തുംപ്പില്ലെന്നുവെക്കിൽ!

അയി:—(കുളം വിശ്വിച്ചു) ഈ ക്ഷണം തിരസ്സറിക്കുമോ അനുഭവം. മാർഗ്ഗം വന്ന ചുംബിച്ച് മഹാഭാഗ്യ തെ അടിച്ചു കൂരുത്തുവരിയുമായിതന്നു.

സേവിനി:—അങ്ങിനെ ജീവിതഗ്രാഹം മഴവൻ തുംബ് പദ്ധതപാടിക്കേണ്ടിവരുമായിതന്നു. അ എം! ഈ ദേഹത്തെപ്പറ്റാറി എന്നിക്കേ കെട്ടറിഞ്ചു ഉണ്ടായിതന്നുള്ളൂ. അവിടതെ കയ്യിൽ ഈ ഭരണ ചക്രം സമപ്പിയ്ക്കായതിനഗ്രാഹം ഈ റംജുതെത്തു പ്പറ്റാറി തുംബ് ത്രിക്കത്തു ശ്രദ്ധയാട്ട പഠിക്കാൻ തുടങ്ങാം.

അയി:—അപ്പോൾ ഇവിടെനിന്നും അയച്ച അ അ സിലൈകരണങ്ങളെല്ലാം സേവിനി വായിച്ചു.

സേവിനി:—കൊള്ളിം! അതെല്ലാം അവിടതോ മുലിക്കംവിലംസമല്ല!

അയി:—അല്ലോ! അതെല്ലാം തുംബ് എഴുതിയതെന്നും.

സേവിനി:—അപ്പോൾ മനസ്സിലംകീ.

അയി:—‘കരാറബുഖി’ എന്ന തുംബ് കരിക്കൽ സംഭവാധന ചെള്ളപ്പോൾ സേവിനി എന്നോട് പരിബോധിച്ചു.

സേവിനി:—അ പരിഭ്രാന്തിനിട്ടില്ല.

അയി:—എക്കില്ലോ അതു് പരമാത്മമാണെന്നു് സമു തിക്കുന്നോ?

സേവിനി:—ലുഡോ! ഈ ദേഹത്തെപ്പറ്റാറി കയ തര ത്തിലരാല്ലുകളിൽ മരാരാത്രരാത്രിൽ അറിയാതെ വർ ആജണ്ണു്?

അയി:—ഞാൻ എൻ്റെ കത്തവ്യും ചെങ്ങുന്ന എന്ന മാത്രം. സ്വപ്നപം ഫുംപിക്കാരെ ഏതു എത്ത

സപ്ലീഷങ്കുടിടെ കലവരിച്ചാണ് എൻ്റെ മനോനിഃശ്വാസം! ഒന്നാം ഈ നാട്ടകം സമ്പത്തിക്കുന്നില്ല. തന്റെപ്പറ്റിയാണെങ്കിലും തന്റെപ്പറ്റിയാണെന്നുണ്ടായ തന്റെപ്പറ്റിയാണെന്നുണ്ടായ! ഏകില്ലോ മരണംട്ടവച്ചു കാൽ പിന്നൊട്ട് വച്ചു തീവ്രിച്ചിട്ടില്ല.

സേവിനി:—അമാനന്ദമായ ദൈഹ്യം! വിപദി ദൈഹ്യം! അതാണ നമ്മുടെ വിജയം! എൻ്റെ മുസംഗത്തിൽ ഉണ്ടായിപ്പറഞ്ഞവംഞ് നീങ്ങയിച്ചിട്ടിട്ടും അതുതനെ.

അധി:—അപ്പോൾ മുസംഗം തയ്യാറായിക്കാം ശിശ്രണ്ടാം?

സേവിനി:—മിക്കവരും എഴുതിത്തീർത്തു. ഈ അഴുക്കു മഴുവൻ എന്നിക്കേ പിടിപ്പുതു ജോലിയില്ലോ? രംജ്യും മഴുവൻ സഖ്യരിക്കണാം. എൻ്റെ കുല്പം സഹ പ്രവർത്തകരെയും കരണണാം. ഈ തന്ത്രങ്കുടിടെ സം ഘടന എറാറുവും മന്ത്രാണിയിലല്ലോ നില്ക്കുന്നതും?.....പീനെന്ന്, ആനാപ്പുംനെ ദിവസം ഇവിടെ മടക്കി എത്തെന്നാം. അന്നു രംഗത്തിയിൽ തിരിയെ പേരുകുകയും വേണാം. അതുകെരണ്ടും ഭരമേറിയ ഈ ജോലി ദൈഹ്യിനിൽവച്ചുതന്നെതീർത്തു.

അധി:—കെംബളം! മുസംഗത്തിനുമുമ്പ് രംജ്യമാകു സഖ്യരിക്കുന്നതു് കെംബളം. എല്ലാറാം പറംിയ തെ പ്രചരണാം. അതായതു് ‘സേവിനി’ എന്ന നാമം ഇവിടെതെ ചൊരുജന്തങ്ങളുക്ക് സുപരിച്ചിതമാക്കു. അതിനെന്നതുടന്തു് അടത്തെ അഴുക്കു ഇംഗ്ലീഷ് അടിച്ചുകൊണ്ട്) ബുഡ്സിഗ്രാഡിനി!

ബുദ്ധിയംഗിനി! അഴപ്പുംഡി, എത്ര മനിക്കൂർന്നേര
മാണോ പ്രസംഗം?

സേവിനി:—കൽ അരമൺിക്കൂർ നേരം.

അധി:—അതിനകം ഏതുപ്രസംഗിക്കവാനംണോ?

സേവിനി:—അനന്ത്യാദനപ്രസംഗമല്ലോ?

അധി:—എന്നായാലെത്തും? അരമൺിക്കൂർനേരം!
എത്തു പ്രസംഗം?

സേവിനി:—ഈൻ കൽ സൗരിയല്ലോ?

അധി:—വെരും സൗരിയാണെന്നുചിന്ത കളയണം.

സേവിനി:—അസംഗതമാക്കരുതല്ലോ?

അധി:—സ്വല്പം, സ്വദംനം, സന്ദർഭം, ഇവ മുന്നം ഒരു
തുക്കാണ്ടു മാക്കണമെന്നില്ലല്ലോ.

സേവിനി:—മറവപലകം പ്രസംഗകരംകീ കാണക
യില്ലോ.

അധി:—എങ്കിലും അതുടെ പ്രസംഗം കേൾക്കവം
നാണോ അതുകൾ തീടുന്നതും?

സേവിനി:—എന്നെന്നപ്പുറം അതു വലിയ പ്രതീക്ഷ
അംഗോ ഈ രംജ്യവംസികൾക്കും?

അധി:—അതും നംബേ മുതൽ.....സഖ്യംരം അരും
ഭീക്ഷണ്യംരം അറിയം.

സേവിനി:—അതെല്ലം അവിടങ്കെ പ്രഭവം.

അധി:—പ്രസംഗം നേരത്തെ സ്വന്തുട്ടിരെ ഏഴ്ചീ
ക്കണം. മുന്നം അയാൾ അതിനു ഇവിടെ വന്നി
രന്നു. നേരത്തെ അച്ചടിപ്പിക്കണം. കൽ പതി
നായിരം പ്രതിതന്നെ മതിയംക്കയില്ലെന്നാണോ
അഥാളിടെ അഭിപ്രായം.

സേവിനി!—ഈശപരം! എനിക്കൊന്നമറിഞ്ഞകുടം.
(മാൻഡിബിൽനിന്നും കടലാംസ് മട്ടള്ള്) ഈതാം അവി
നന്ന് നോക്കോം! വായിച്ചു് പേരംയുകൾ തീ
ത്രു് തരണം.

അധികാരി:—(വാഞ്ഛനം) അല്ല! (മഹാരാജകടലാംസ് മടിയിക്കി
ന്നം മട്ടള്ളു് സേവിനിയുടെ കൂടിയിടക്കാംക്കുന്ന) സേവിനി!
അതും ഒന്ന് നോക്കിക്കൊണ്ടാണ്. ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ കോ
ൺഡിജൻസി വരുമെന്ന് എനിക്കെരിയം. തീ
രെ സമയമില്ലെങ്കിൽനാം. ഏഴുിലും നോക്കത്തിക്കു
റിച്ചു. രാവിലെ തരം സാധിച്ചുമില്ല.

സേവിനി:—കണ്ണാട്ട്.

[ശ്രദ്ധികംഗിയാ സേവിനിച്ചും ഔദ്യോഗികനും നിന്നും വായി
ക്കുന്നു. സേവിനിയുടെ മഹത്തു് ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഥൂളജ്ഞദാർ ഗുക്കിച്ചു്
കൊണ്ടു് അധികാരി വരിയായുമനാകുന്നു. ഔദ്യോഗം അജ്ഞിനു കഴിയു
ന്നു. അതുംനുംപോരവായായ സേവിനി വംഡനതീരു് അധി
കാരിയേംടു് സമീപിച്ചു് ഒക്കാട്ടു കടലാംസ് ചെട്ടുനു് മട്ട
കുന്നു.]

സേവിനി:—വേണ്ടോ! അതു് വായിക്കാണോ. കൂട്ടും
ഞാനതു് കണ്ണിച്ചുപ്പേം.

അധികാരി:—എന്നേം വലിയ ശാഖാലും പറാഡിയത്രുപോ
ലെയാണുപ്പേം സംസാരം.

സേവിനി:—(ഇടക്കിടെ ഏറകള്ളിട്ടുനോക്കി)ക്ഷമമിക്കുന്നു.
എന്നും അതുപുതെ റഹ്മാൻപുരി കീരിക്കളിയാട്ട്.
(കടലാംസ് ചീനിക്കുള്ളിയാണു.)

അധികാരി:—എന്നു പറാഡിച്ചുകളിൽനിന്നും.

സേവിനി:—എത്രുപറാഡി? ഇതാം, ഞാൻ പരിപ്പുരി
ചെച്ചതിയതു് കേപ്പാക്കുന്നോം? (ശ്രദ്ധികാരി കെട്ടുന്ന കട
ലാംസ് കുടക്കിക്കുണ്ടിച്ചുകൊണ്ടു്) കേപ്പാക്കുന്നോം? (ശുംഗം)

ചുരിയോടു സാധികാരിയേ സമീപിച്ചു് തോഴിൽ പിടിച്ചുകൂലിക്കണം) കേരംക്കണ്ണം? ശാട്ടരത അതുള്ളു, ഇതേമീറ്റ വന്നു, ഈ സമയത്തിനകം തീവ്രപോകന അഥവാ സഹാരന്മാരുണ്ടാണെന്നും. അതുള്ളു കേരംക്കണ്ണം ദാദ്യമില്ലാത്ത ഭാഗ്യവംഗന, അതുള്ളു കേരംക്കണ്ണാതെ കേരംപുംക്കാം.

അയി:—എന്തുചെയ്യും! ഞംഗൾ ആ സംശയിച്ചുനത്തിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്നുള്ളും ഭാഗിയല്ലെല്ലോ.

സേവിനി:—അതുകൊണ്ടാണുള്ള പ്രസംഗം ഇന്നത്തെന്ന കേരംപുംക്കനുള്ളും. ഇതെന്തെ അവുംഭാഗ്യമെന്നും സഹതിചേരും?

അയി:—മഴവൻ കേരംപുംക്കമോ?

[ചുവക്കുന്നു ലൈറ്റ് ഓൺഡൈപോകന]

സേവിനി:—ചേ! ലൈറ്റ് പോയല്ലോ.

അയി:—ഈല്ലോ. (ലൈറ്റ് പീണ്ടു പുകാരിക്കുന്ന) ഇലക്ട്രിക്ക് ലൈറ്ററിന്റെ ഭോജമിതാണു.....മഴവൻ..

സേവിനി:—മഴവൻ കേരംപുംക്കയില്ല. അന്ത്യം ഗം മാത്രം.

അയി:—കൊണ്ടുള്ളോ. പ്രസംഗമാതുകയിൽ വേണം.

സേവിനി:—അതുകൊംബം. എന്നാംൽ.....അല്ലോ തംഖേ വല്ലവരും കേരംകുമോ?

അയി:—ഈവിടെ നാം നില്ക്കുന്നുവോ. ഒരത്തുകും ഇം ബംഗ്രാവിന്റെ അയൽവക്കാത്തുനിന്നും നേരം കുകയില്ല.....സേവിനി! തൊന്തരനു മരന്നു; അല്ലോ?

സേവിനി:—ഈല്ലോ. കരിക്കലുമില്ലോ. എന്നാംൽ.....

അയി:—ഉം; പരയണം.

സേവിനി:—അപ്പോൾ തീരുമാരാണ്.

അയി:—അനന്തരം പ്രസംഗക.....സ്വല്പസിദ്ധ....

സേവിനി:—വിശ്രേഷണം, നില്ലടക്ക. അപ്പോൾ ഒരൾ എത്രമെച്ചുണ്ട്?

അയി:—പ്രതിമ അനന്തരം ചെയ്തു പ്രസംഗി കണ്ണംදി

സേവിനി:—(ഘട്ടിവിധേയം) അപ്പോൾ അന്തു രംജംදി?

അയി:—തൊൻ.....തൊൻ.....ഈ തൊൻ....ഭരണം യികാരി.

സേവിനി:—അതു സംഖ്യൂച്ഛിപ്പ്. അയികാരിയുടെ പ്രതിമ അനന്തരം ചെയ്യേണ്ടാൽ അയികാരി കു അവിടെ സ്ഥാനമില്ല.

അയി:—ഹരി, അതില്ല.

സേവിനി:—അതുകൊണ്ടു, അയികാരികു പ്രസംഗം കേരാക്കണമെന്നണ്ടെങ്കിൽ പ്രതിമയായി തു പാന്തരപ്പുടണം.

അയി:—കൊള്ളും. കൊള്ളും. (വെംട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന.)

സേവിനി:—പ്രസംഗം കേരാക്കണമെങ്കിൽ.

അയി:—തൊൻ.....

സേവിനി:—പ്രതിമവേംബർ.

അയി:—നിയുണ്വലനംയി.

സേവിനി:—നിയുണ്വലനംയി, നിയുണ്വലനംഡി നില്ലടക്കം.

അയി:—നില്ലടക്കം. പ്രക്ഷബ, എല്ലുംചടങ്ങുമണം?

സേവിനി:—തീരുമ്പയംയും ഉണ്ട്.

അയികാരി—എത്രനേരം.

സേവിനി—പ്രസംഗം തീരുമാനത്തിലെ.

അയി:—പ്രസംഗം തീരുമാനം.....

സേവിനി:—കൈകൊട്ട് കേൾക്കും. അപ്പോൾ കണ്ണ്
ആശാഖാശാഖാം.

അയി:—പ്രസംഗം തുടങ്ങുമ്പോൾ എത്രചെയ്യും?

സേവിനി:—ഒരു പ്രതിരോധം കൈമാറിയാം.

അയി:—എന്നാൽ തൊനിതം പ്രതിരോധിക്കുന്നു.

സേവിനി:—കൈ അനുസരിച്ചു, കുർക്കുചുക്കു; കണ്ണിമക്കുചു; രപാസം വിചുകയുമുത്തു.

അയി:—അങ്ങും?

സേവിനി:—എന്നാൽ പ്രസംഗമില്ല.

അയി:—ഈല്ല. കേൾക്കുന്ന (നിയുമുലനായി നില്ക്കുന്ന)

[സേവിനി, തന്റെ കഴക്കിൾനിന്നും വിലയേറിയ സ്പദ്ധമം
ഡ ഏടുള്ളു കുറഞ്ഞായികാരിയുടെ കഴക്കിൽ ഇടുന്ന. ഒന്ന് ഒരു
പാദചുഡം നേരക്കി മനസ്സിക്കുന്നു. ദയിക്കാരിയുടെ ‘സാക്ഷി’
കീഴോട്ട് ഇഴകിപ്പോകുന്നു. ഒരു സഹകരി മുറി
‘ദയിക്കാരി നിയുമുലനായി നില്ക്കുന്നു.]

സേവിനി:—(മനോട്ട് നേരക്കി, കടലംസോനേക്കി) മാനു
ഈ! സജീവപ്രക്രതിയോട്ടുടർന്നു ഇം പ്രതിരോധ
നിക്ഷേപം എക്കാറുചിത്തതയോടെ കൗതുടി സ്ഥാ
ക്കിക്കുവിൻ! ഇതും കാണുമ്പോൾ, ഇം അഭേദമസ്തു
പ്പിയുടെ വിധാതാവായ റില്ലുകലംവിശ്വബന
യോ, ഇം അഭേദമാത്രകയുടെ സ്വജ്ഞിക്കിൽനംവായ
വിശ്വാസിയും, അരെയാണും, വാഴും ഒരു
തും എന്നാറിയംതെ നിക്ഷേപപ്പോലെ തൊനം കഴ
കുകയാണും. ഇം വിസംതുമായ മംലപ്പേരും;
ഇം നീഞ്ഞവള്ളതു നാസിക; ഇം വീരോജപ്രഭാ

വിലോചനങ്ങൾ; എല്ലാം എത്ര സജീവങ്ങൾ! ഈ പ്രതിഭാപ്രഭാവം, ജനക്ഷേമകരണങ്ങളായ എത്ര പ്രായംതുടർന്നു പദ്ധതികളിൽനട നിലവാരങ്ങൾ.....കുലവരയാം ആയിരന്നിട്ടില്ല. ജനക്ഷേമദിക്ഷാദക്ഷ ക്ഷേമങ്ങളായ ഈ ചക്ഷുസ്ഥകൾ, എത്ര എത്ര സദ്ദൈ കാരണങ്ങളിൽനാശവും, സദ്ദൈപ്രവർത്തികളിൽനട സംക്ഷേമനിലയനവും ആയിരന്നിട്ടില്ല. ഈ വിശാലവക്ഷഗ്രം², ജനകീയസ്ഥാതനത്തിന്റെ സംസ്ഥാപനത്തിനാം, ശാശ്വതസംരക്ഷണത്തിനാം, എത്ര എത്ര സമരങ്ങൾ വിജയപൂർണ്ണം നില്വ ഹിച്ചിട്ടില്ല. സൗഹ്രഥ്യക്ഷേമം! ഇതു വെറും മുൻക യമായ പ്രതിമയല്ല. ജനസ്ഥാദായണവന ചതുരതയുടെയും, സംഘ്രജനീനാമംയിത്തീരോണ്ട് സന്നദ്ധനില്ലെങ്കും, സവേച്ചപരി സത്യത്തിന്റെയും, കൃതജ്ഞതയുടെയും, അത്മാത്മതയുടെയും, ശാശ്വതമായ അടയാളമാക്കാം. ഈ ദേഹവംസികളിൽനട കത്തവ്യവോധ്യരത്തിനാം, രംജുസ്നേഹത്തിനാം, മക്കടം ചാംത്രം ഈ പ്രതിമ, അംനനരഹരബരകളിൽനട ഭാഗ്രതിമമംയ, ആദരമേഖരമായ അഭിമംഗത്തിനാം നിദാനമംയി, നിതാന്തം പ്രശ്നാഭിക്ഷാട്ട്.

[സേവിനി ശയികംരിയെ നോക്കി വയലിനയായി നില്ക്കുന്നു.

സംഘ്രതികമംയ ഒരു നില്ക്കുന്നത്, എന്നാട്ടം പരശക്കാൻ. ശയികാരിയിൽനട വലംകളും മുമ്പും, ഉയൻ്തും, സേവിനിയിൽനട കണ്ണശ്രൂരവലയം ചെയ്യുന്ന ഒരു സേവിനി ശരിയന്നില്ല.

ശയികാരിയും സേവിനിയും രണ്ട് ശിലംവിത്രമങ്ങൾപേംബലനിലകാളുന്നു.

ഇതിനകം ശയികാരി സേവിനിയെ മുളവമംഗി തങ്ങാടിക്കൊണ്ടും, മധുരവികാരനിക്കുമംയ സ്വരംതിൽ

“സേവിനി!” എന്ന വിളിക്കുന്നു.

അകളിത്തനേന്തുയാൽ സേവിനി വികംവൈവശയായി.

“പ്രഭോ!” എന്നും വിളിക്കുന്നു.

ഔധികാരിയുടെ പത്രൻ കൊഡാനികേരി ആ റംഗത്തേക്കു വരുന്നു. ആ കംജുക്കുടു് കയ നിമിഷങ്ങേരും നിപ്പിക്കംനുണ്ടി നിന്നു പോകുന്നു. എന്തോടു ആലോച്ചിച്ചിട്ടു് മനോന്ത്വം നീങ്ങുന്നു. മഹാ കോപകല്പന.....സേവിനിയുടെ ഭക്ഷിയിൽ പെടുന്നു. ഇ ടിവേട്ടുറാതുവോലെ പുറകേണ്ടു് നീങ്ങുന്നു.

വിന്നപികംവൈദിക്യങ്ങായ ഔധികാരി അട്ടയാളക്കണ്ണത്തിൽ സംക്ഷേക്കണ്ട മാറിടവും മാലയും മറയുന്നു.]

ഘവംവു്:—(വികാരമടക്കി) തനിയെയെന്ന വിചംരി ചു് വന്നതു് ക്ഷമിക്കണം.....നടക്കണ്ടു.....കൂൾ മീശണായെ ഫോൺ അല്ലെൻ തന്നെ മരഹട്ടി കെട്ടുകണം.....അവരെ മഴുവൻ അർപ്പണു് ചെ ആണുവെന്നു്.....നടക്കണ്ടു.....(പെട്ടു മാ യുനു. സേവിനിയും ഔധികാരിയും അസൂശ്യരായി നില്പുന്നു.)

[കർട്ടുൻ.]

അര ഓ രൂ നു്

[സമയം:—നണ്ണംകുത്തേരുടന്ന്.]

സംഗം:—ഉണ്ണാംധികാരിയുടെ ബംഗ്രാംവിശ്വ ശക്തയെ കയ മറി.

കൂട്ടു് ഉയരസേഖാം റേഖിയാം ശലംകരിച്ചു കയ മറി ഒഴു മാകുന്നു. കയ സോഫ്റ്റ്; ശതിനേക വിനിച്ചു കിടക്കു. സമിപം രണ്ടു കയൻ്കസേരക്കും. കയ കാഗയു് കയ വട്ടമേശ. നുംതിനേരു കീരുത ശാഖാവുണ്ടുക്കണ്ണം.

അധികാരിയുടെ പുതുൻ, ചീനാകലനായി പുരകേംട്ട് കൈക്കെട്ടി മറിയിൽ സാങ്കോച്ചം ഇങ്ങോട്ടും നടക്കുന്നു. എന്തോ നിശ്ചയിക്കുന്ന ഉറപ്പും വരുത്തിക്കുന്ന ഒരു സിഗററും കമ്മിച്ചു പലിക്കുന്നു. ആ പുക്കു മേഖലയുടെന്തു നേംകി നിയുധം ഉറപ്പിക്കുന്നു. മറിയുടെ ഒരു വശത്തുകൂടിയുള്ള വാതിലില്ലെടു കടന്ന വരുന്ന ഓർമ്മയായ ഒരു അഭിരയക്കുമാന്ത്രിക്കിൽ ആവംവിന്റെ ദിവം പ്രകാശപുസ്ത്രമാകുന്നു. മുവത്തി ദണ്ഡാവിനെ നൊന്നൊക്കി തലകനിച്ചും മരംവാതിലിലേക്കു നടക്കുന്നു. ഇരുപ്പാടിമുന്നുനു വയസ്സു പ്രായം.. ദിവം തുടിച്ചും, വിശ്വസ്ഥംയും ഇരിക്കുന്നതിനാൽ ആ ദിവഞ്ഞും സ്വന്തേയുള്ള സത്തും. മുഖം പ്രകാശിക്കുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ മുറിയുട്ടത്തിൽ കുന്നു.

ആക്കന്തെ മറിയിലേക്ക് മരണയരുക്കണ്ട പുരകെ മുവം വും നടക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ പരിവെണ്ടിവെന്നോണോ. സേംഗമയിൽ തിരിയെ വന്നിരിക്കുന്നു. തുറി ഉണ്ടിയുള്ള പിതി പൊട്ടിച്ചിരിയായി കാറുന്നു. സിഗററും കെട്ടഞ്ഞി മുഖത്തിൽ ആവതിപോയ മറിയി വേക്കു കയറുന്നു. ക്ലോഫിപ്പംസല്പ്പുസ്ത്രം മുവത്തിയെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് മറിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. ആവംവിന്റെ ദരുകനകളും, അല്ലെങ്കിൽ പ്രയോഗിച്ചു മുവത്തി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു. മുവത്തിയെ സേംഗമയിൽ പിടിച്ചിരിയുള്ളൂണ്ടും വിഹമവരും. അവർക്കു മുഖം മേശയിൽ കൈകെടുക്കുമ്പോൾ, ഒരു ദിവം കുന്നൊന്നു കുനിഞ്ഞു നില്ലുന്നു. പിഞ്ചിവിഞ്ചിക്കുന്നു.

ദണ്ഡാവും വീണ്ടും കടക്കുന്നതുണ്ടിക്കുന്നു. വീണ്ടും സമീപിച്ചു തന്നെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുന്നു. അവർക്കു കുളും പിടിച്ചു മാറുന്നു. റോബ്രൂം സം അറിയുന്ന ആവംവും സേംഗമയിൽപ്പോയി ഇരിക്കുന്നു. ആ ദിവം പെട്ടെന്നും പ്രസാദം അസൂമ്പിച്ചും ദ്വാനമായിരിക്കുന്നു.]

ആവംവും:—(അനന്തരമായി) രമണീ! ഞാൻ വെരും വിനോദമായി ചിത്രിച്ചുതല്ലോ?

മുവത്തി:—(ശ്രാസ്മടക്കി) ഇന്തി ഇതുപോലെ ചിരിക്കു കയില്ല.

ആവംവും:—(അല്ലെങ്കിൽ മൗഖ്യസിച്ചും) ഇന്തി ഇതിലും ഉം

കൈ ചിരിക്കം. പക്ഷേ കരയേണ്ടിവരുകയില്ല—
ഘവതി:—ഞാൻ കരയും; എന്നാൽ അതെ ചിരിക്ക
കയില്ല.

ഘവംവു്:—രമണീ കർണ്ണകയില്ല; ഞാൻ ചിരിക്കുക
യും ചെയ്യും.

ഘവതി:—കൈ പക്ഷേ നാം റണ്ടോളം പരസ്യരം കു
രയും.

ഘവംവു്:—നാം റണ്ടോളം പരസ്യരം കണ്ണുകെടംണ്ടു ചു
ലവട്ടവും ചിരിക്കം.

ഘവതി:—ഈല്ല തീച്ച്യംയും ഇല്ല.

ഘവംവു്:—രണ്ടുവഷ്ടം! പിരിഞ്ഞ താമസിച്ചതി
നീറു പരിവേമാണിതു്. അല്ലെ, രമണീ! ആ വീ
രോധം.....

ഘവതി:—അല്ലെ.

ഘവംവു്:—പിനെ.

ഘവതി:—കരംഡി മരിക്കുന്നതുവരെയുള്ളു.....

ഘവംവു്:—എത്തു്; കരംഡി മരിക്കുന്നതുവരെയോ?

ഘവതി:—കരംഡി മരിക്കുന്നതുവരെ.....

ഘവംവു്:—കരംഡി.....അല്ലെന്നോ? എന്നിക്കരീയം.

ഘവതി:—(ബിശ്വഗ്രംഡംവിട്ടു്) എത്തു്?

ഘവംവു്:—മരണാത്തപ്പറ്റി ഞാൻ ചിന്തിക്കാരെ
യില്ല.

ഘവതി:—ഞാൻ കരെ നാളികളുംയീ അതെപ്പറ്റാറി കൂ
ടത്തു ചിന്തിക്കാരണ്ടു്.

ഘവംവു്:—ആ ചിന്ത മനസ്സുക്കുതിയെ കുറയിപ്പിക്കം.

ഘവതി:—ഈല്ല; എന്നീരു മനസ്സുക്കുതിയെ വലിപ്പിക്ക
യാണോ? ചെയ്യുന്നതു്.

യുവംവു്:—മരണചീതയോ?.....രമണി!

യുവതി:—അതെ, മരണചീത.

യുവംവു്:—എന്നാൽ രമണിയെ ദേഹപ്പെടുത്തണമല്ലോ..

യുവതി:—ദേഹപ്പെട്ടും; എന്നൊക്കണ്ണാൽ കാടിമറം..

യുവംവു്:—(സമീപിച്ച്) എൻ്റെ രമണിയേയോ?

യുവതി:—ഈനി രമണിയെനോക്കേബോം, അവിടും ഞാം തെളിഞ്ഞും; തെട്ടിവിരിയ്യോ.

യുവംവു്:—രണ്ടുവധം കാത്തിരുന്നു് കണ്ണപ്പേംഡി താരുന്ന സമ്മംനം കൈംഷ്ടിംഡം. (തിരികെ സൗഖ്യങ്ങൾ ഇരിക്കുന്ന.)

യുവതി:—അവിടുന്നു് കാണാതു സമ്മാനമിനിയുമണ്ടു്.)

യുവംവു്:—ഉണ്ണേക്കിലെല്ലാം കനായി തന്നൊക്കണം. എത്രയും വേഗം എന്നിക്കും ഇവിടും വിഭ്രംഖിയിരിക്കുന്ന. പുതിയ പരിപാടികൾ അതു ചുമതല യോജിത്തംണ്ടു്. പതിവില്ലാത്തവിയും അംഗങ്ങളും പുറംഡിയും ചീല ചിന്തകൾ, ശ്രോകമയമായ ചിന്തകൾ! കരാഴുയായി എൻ്റെ സ്വന്നമ്പും മഴവൻ നാശപ്പീച്ചുകളുണ്ടു്. രമണി! അക്കുയെസംബന്ധിച്ചു്. ഇതിനുമുമ്പുണ്ടെന്തിടില്ല.

യുവതി:—എത്രയംലും പെട്ടും വന്നതു നന്നായി..

യുവംവു്:—അക്കുന്നും ക്ഷുഗ്രസ്വഭവമായ ജീവിത സന്തുദായങ്ങളിലും എന്ന വല്ലംതെ അലക്കുണ്ണണ്ണും യിരുന്നു. രമണി! തുംനും ഉദ്ദേശം രംജിവച്ചു് പാർട്ടിയിൽ ചേന്നവിവരം അറിഞ്ഞപ്പോം അക്കുക്കു വലിയ അസ്വന്നമുണ്ടെന്നും, അല്ലോ?

ഘവതി:—അ വിവരം ക്രമങ്ങളെ എല്ലാവരേയും സൂം ദിപ്പിച്ചു. പിന്നെ അനുഭവത കണ്ണും പറയ നേരോ?

ഘവാവ്:—എഴുന്നുവെത്തുപാം നംജ്ഞപ്പുട്ടല്ലോ എന്ന വേ നേയംയിരുന്ന നിനക്കും അച്ചമനും.

ഘവതി:—എനിക്കതുമാത്രമല്ലംയിരുന്നു.

ഘവാവ്:—എനിക്ക പ്രത്യേകമായി അച്ചൻ തന്ന സപ്രത്തം, എൻ്റെ ഇതേവരെയുള്ള സവാദുവും കമ്പുണിസ്'റപാർട്ടിക്ക സംഭാവനചെയ്തല്ലോ എന്ന വേദനക്കിടി.

ഘവതി:—ഇനി അച്ചൻ വല്ലതും തക്കമെക്കിൽ അതും കൂടി സംഭാവനചെയ്യും. എനിക്കതെക്കിൽ വൃസ നമില്ല.

ഘവാവ്:—എനിക്ക പണമില്ലെങ്കിലും, അച്ചന്റെ ശ്ലോ എന്ന അശ്രദ്ധാസം.

ഘവതി:—അച്ചൻറെ പണം.....ഞാൻ വംശഭക തില്ല.

ഘവംവ്:—അതെത്തുകൊണ്ടും.

ഘവതി:—അച്ചൻറെ അത്തുകൊണ്ടും.

ഘവാവ്:—അച്ചൻറെ സപ്രത്തും മററംക്കു കൊടുക്കണം?

ഘവതി:—അതെനിക്കരിഞ്ഞുകൂടി.

ഘവാവ്:—എന്നെല്ലാലെത്തന്ന നീങ്കും നിന്റെ അച്ചൻറെ എക്കണ്ണന്താനും. അതു സപ്രത്തും മഴവ നും നിനക്കുള്ളതുതന്ന.

ഘവതി:—എൻ്റെ അച്ചന്റെപ്പറ്റാറിയാണോ പുരത്തും (ബീശവശാസം.)

ഘവാവു്:—അപ്പോൾ തൊൻ കന്നു സന്ദർഭിച്ചില്ല
കിലും, അമരൻറ പണംകേംണ്ട സുവമായി ജീ
വിക്കാമല്ലോ, എന്നോ.

ഘവതി:—അതും കിട്ടമെങ്കിൽ മഴവൻ ഏല്ലിച്ചു
ക്കാം എനിക്കോ അതെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തയല്ല.

ഘവാവു്:—മനസ്സിലായി രഥാനീ! വളരെ മാസ
ക്കുറഞ്ഞുടക്കി ഇവിടെ തൊൻ വന്നു. പക്ഷു, ഇവി
ടെത്തംമസിച്ചു് ജീവിതസുവമന്നവിക്കാൻ എ
നിക്കേ ആഗ്രഹമില്ല. തൊൻ വിശ്രദിക്കുന്ന അതു
ഉം തൊൻ ക്കവേണ്ടി അവയെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കേ
ണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

ഘവതി:—അവിടും എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇ
വിടം. ഈ എന്നു. എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഘവാവു്:—അമു! എന്നെന്നു പരിപാടികൾ അമുക്കു
സുഖം കൊടുക്കുന്നതല്ല. വന്നിട്ടു് അധികം സം
സംഖ്യില്ല. പതിവിൽക്കൂട്ടത്തിൽ അമു ക്കുണ്ണി
ചുമിരിക്കുന്നു.

ഘവതി:—പാർട്ടിയിൽ ചേന്നതുകാണല്ല: ഉടനെ
ജയിലിൽ പോകുമല്ലോ എന്ന വൈദന.

ഘവാവു്:—(മഴനും) അതു് അമുയെ വല്ലാതെ
ക്കുണ്ടിപ്പുംചുരിക്കും. അതു് സപാദംവികവുമാ
ണു.....രഥാനീ! തൊൻ എന്നെന്നു ബാല്യകംലഡപ
ജൂഡുക്കും, ധാരുകാലപ്രതീക്കുക്കും യ
തുപരണ്ണതു് വളരെ; പണിപ്പേട്ടായിരുന്നു. അ
മരൻറ സകലം ശക്തിഭേദയും അസ്ഥിവംരം തൊ
ൻ തകരുക്കുണ്ടു. ഇനിയും പലതും തകക്കുണ്ട
തായും ഇരിക്കുന്ന.....അമരൻറ അധികംരെ

ഹ! പ്രതാപവംഞ്ഞു! ധനസ്വംഗോഡിലംശം!
ഇവജ്ഞാല്ലം മകടംചുംതുന പിശയലംപടതപം!
ഞംൻ.....

ഘവതി:—(നിഖന്റ് നിന്ന് ഭവദ്ദേശക്ക് നോക്കി) അഥവാ[ം] അ
രൈപ്പുറാഡിയംഞാ[ം] ഈ സംസംരിക്കന്നതു[ം]?

ഘവാവ്:—(സഹാധം) മകൻ അച്ചമനപ്പുറാറി. രമ
ണി! അച്ചമന അട്ടത്തരിഞ്ഞിൽത്തിരുന്നവകിൽ നീ
യും ധനികൻറെ ശത്രുവംഞി മംദമംധിരം.

ഘവതി:—(ശാസ്ത്രക്കണ്ണി) ഞംൻ അററിഞ്ഞിടതോളം[ം]
അവിടന്നറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഘവാവ്:—എന്നാൽ ഇത്തുകേട്ടന്തിനു അവന്ന
ക്കണം?

ഘവതി:—ഞംൻ അവന്നറന്നില്ല.

ഘവാവ്:—എക്കില്ലും എൻറെ രമണി ധനികൻറെ
ബന്ധുവംഞാ

ഘവതി:—എന്നാലും അച്ചമൻറെ ബന്ധുവല്ല.

ഘവാവ്:—രമണി! അതുകൊണ്ടുംസ്തുചിയംഞാ[ം], ഞാൻ
നിനു അകമഴിഞ്ഞ സ്നേഹിക്കന്നതു[ം]. അദ്ദേഹം[ം]
ധനികസമാധാരത്തിൻറെ ക്രാ പ്രതിനിധി! അവ
അട ജയത്തിൽ പഠന്നുംകുന്ന വിഷം, കന്നം
യി ഉടലെടുത്ത ക്രാപ്രതിപ്രവം! കാളിസ്തുക്കത്തിൻറെ
കംളിമയിൽ വാത്തെടുത്ത ക്രാ പ്രതിമ!

ഘവതി—അവിടന്നാ[ം] അതു[ം]വിശ്രസിക്കുന്നും? (ഒപ്പ്
മും ആശയം ക്രാ കിരണം.)

ഘവാവ്—ഞംൻ വിശ്രസിക്കാത്തതു[ം] രമണിയേംടു
എത്തിനു പറയണം?

ഘവതി—(വീഴം തലച്ചയൻി) ഞാൻ അതു വിത്രപസി പും ത്രടക്കിയിട്ട്,

ഘവംവു—വളരെ നംഭുകളായില്ല, എന്നിക്കരീയം. രമണി! ഈ വിശാലപ്രകൃതിയും, ഇതിലെ അക്ഷയവിഭവങ്ങളും, ഈ പ്രതിത്രുപ്പങ്ങളുടെ മംഗലം സന്ദർശിച്ചുനാം ആചമൻ എന്നെപംപിപ്പിച്ചു. ബഹുഭ്രഹ്മിപക്ഷം വത്രനാ വെലക്കാൽതെട മുയത്താഫല ഞദിക്കരിക്കു എക്കാവകംഗം ധനികനമാത്രമുള്ളതാ ണ്ണനും അചമൻ എന്നു ഉത്തരിക്കുന്ന പംപിപ്പിച്ചു. പെക്ഷാ അനന്തവും പംപിപ്പിച്ച പംബമോ? സംമൃദ്ധംഭാസിലംനമനസരിച്ചു കൈ വ്യവസ്ഥിതി കല്പംതെ മനഷ്യനെ മന്ത്രാന്വക്കരൻ കഴിവില്ല എന്നും! രമണി! അതിനെന്ന് പ്രചാരണത്തിനുംബും ഇനിച്ചതെ എന്നും ജീവിതം.

ഘവതി—അങ്ങയെ ഞാൻ അനന്മോദിക്ഷിം. എന്നാൽ.....

ഘവംവു—രമണി! ഈ വിശാലപ്രകൃതിയുടും ഈ തിലെ അക്ഷയവിഭവങ്ങളുടും പൊതുവടമയെ ഇവർ തന്നിയുടെയുംകുറി സംരക്ഷിക്കുന്നതും എന്തിനെന്നറിയാമോ? ഈ പ്രതിത്രുപ്പങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിനും, സംരക്ഷണത്തിനും, സംസ്ഥാപനത്തിനും. ഈ വിത്രപാസപ്രമാണമാണും, ഈ വിത്രപാസപ്രമാണമാണും തക്കേക്കുണ്ടതും.

ഘവതി—ഈശ്വരാ!

ഘവാവു—കുള്ളും! ഈ ധനികനും സന്താനമാണും ഇന്ന് നാം അറിയുന്ന ഈശ്വരൻ! ഈശ്വരനും രക്ഷാകർത്താവാണും ഈനു കണ്ണാനു ഏതേംക്കിടന്ന്.

അദ്ദേഹം, അദ്ദേഹവിഹീനനം അത്തരമെങ്കിൽ മാനംശ്രാണം ഇഷ്ടപരൻ എന്ന ഇവർ വംശിപ്പി ചീകരണ. അതുപോലെ വംശിപ്പി പുജിക്കുവാൻ ഇവർ നഞ്ചു അനുഗ്രാസിക്കുന്നു. രമണി! ധനികൻ ഇഷ്ടപരൻറെ സന്താനമല്ല; ഇഷ്ടപരനാണി ധനികൻറെ സന്താനം. അതാണം പണംകൈടക്കുന്നും സൃതിഗ്രീതം പാടിയും ഇഷ്ടപരനെ പ്രീണിപ്പിക്കുന്നും പുരോഗ്രിതവർദ്ധം നഞ്ചു പരമ്പരയാം പറഞ്ഞു വിശ്വസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഉദ്യമായ ഏ ഫുറീഡിനേരിയും പേരിൽ കൊള്ളയടിച്ചിട്ടു് തുള്ളി വരംതെ ധനികൻ, അദ്ദേഹമായ കനികെ ഇങ്ങനെ സ്വഷ്ടിച്ചു്, പരമ്പരയാം നഞ്ചു വിശ്വസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും മുകരായ നഞ്ചു കൊള്ളയടിക്കുവാൻ. ഇഷ്ടപരൻ! ഇവരുടെ ഇഷ്ടപരൻ!

ഘവതി—അച്ചമൻറെ മംഗ്രകവച്ചു് എല്ലാവരേയും.

ഘവംവു്—അല്ല അച്ചൻ; അച്ചമനെ പുജിക്കുന്നവർദ്ധം അച്ചമനെ ഇ നിലയിൽ നിത്യിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന വ്യവസ്ഥിതി!.....അതാണാം തകരേണ്ടതു്. തകക്കേണ്ടതു്. രമണി! ഇ മനിമനിരത്തിൽ ഇതുനംബി കരിനിഴൽ പരത്തിയ അച്ചമൻറെ പ്രതിമ! നംജൈ! നാജൈ! ഇ ഭേദം മുഴവൻ അതിനേരുകൊള്ളി പരത്തുവാൻ കയ്ക്കുന്നു. അതറിഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള കൂടിയാണാം ഇതു ധിരത്തിയിൽ നംബുവന്നതു്.

ഘവതി—അതും അദ്ദേഹത്തിനേരു കൈ ജീവിതാഭിപ്പം! അടുത്ത അതും അനാചംദനം നടക്കുന്നു.

ഘവംവു്—അതിനമ്പും, അതിനേരു ചുററിയിരിക്കുന്ന അസ്ഥാനത്തിനേരു അവരും നീക്കേ അതി

നീറ നഗതയെ തൊൻ മോക്കത്തിന് കാണിച്ചു
കൊടുക്കാം.

ഘവതി—അദ്ദേഹം അവിട്ടേത് പിതാവല്ലോ?

ഘവംവു—തൊൻ അചമന്നീര മകനാംയി ജനിച്ചപോൾ
യി. എന്ന ഈ വിധം വളർത്തിയതും അചമന്ന
തന്നെ. എന്നാൽ അചമന്നീര....നും മറ്റൊരു
മല്ല. ഈ മകൻതന്നെ. പിതാവിന്നീര അപ്പത്തി
കളിടെ നഗത പുതുന്ന തന്നെ.

ഘവതി—പുതുന്ന തന്നെ പ്രത്യുഷപ്പെട്ടതഥാമോ?

ഘവംവു—പൊതുജനങ്ങളിടെ കര്ത്തവ്യമായിരുന്നു
അതു. പക്ഷേ അവർ.....

ഘവതി—അവരെല്ലം ഇതിനും അനുകൂലികളും
ബാല്ലോ?

ഘവംവു—ആ മാനം! ആ മുകളംവം! അനന്തരതിയം
ഞന്നും ഇന്നും വ്യംവ്യംനിക്കപ്പെട്ടുന്നു. ഇതാണും
ഭരണം. പ്രശ്നമായ ഭരണം. രമണി! അനിത
മസംധാരണമായ ആ ബുദ്ധിഗ്രഹി; അതിലുമ
സംധാരണമായ ആ കഴിവുകൾ; എല്ലാം എല്ലാം
എന്തിനവേണ്ടി ഇതേവരെ അചമന്ന ഉപയോഗി
ച്ചു? അധികാരസ്ഥിരമായില്ലാപ്പെട്ട അനന്തരതം
അള്ളിക്കളെ വിചാരിക്കിനരംക്കവാൻ! പാരതത്രയു
ത്തിന്നീര പാദാംസർമ്മരംക്കവാൻ! നിത്യദാന്ത്യ
ത്തിന്നീര നിശ്ചീവപ്രതിമകളാക്കവാൻ!

ഘവതി—പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തെ ആശീവിക്കിക്കവാനാം
പ്രശംസിക്കവാനാം എത്രയോ പോർ!

ഘവംവു—രമണി! അതാണദ്ദേഹത്തിന്നീര വിജയ
മായി അദ്ദേഹം വിന്നപസിക്കണമുണ്ടു്. ഈ ഗംഗി

കഴീവിത്തിൽ ആടിയ നടക്കം തുടർത്ത് വിജയകരമായി ഈ നംബത്തും ആട്ടവാൻ കഴിഞ്ഞെല്ല നന്ദാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയം. ശാഖാക്കഴീവിത്തിൽ അഞ്ചുക്കൾ അദ്ദേഹം സംഭവവന്മെയുള്ളൂ എന്തെന്നറിയാമോ? ഫയം! ജീവിതഭയർ! സകലതിലും ഭയം! അചമനക്കണ്ണവോഡം ഭയം! അചമനനോക്കുവോഡം ഭയം! രമണീ! എന്നെന്നു അധി ഭയത്തിന്റെ ഒരു സന്താനത്തിനുമാനുതപ്പം വഹിച്ചിരുന്നവകിൽ നീൻ അധിയൈ ഇതും സ്കൂളിക്കയില്ലായിരുന്നു.

ശ്രവതി—അപ്പോൾ അവിടുന്നു നിങ്ങളുടെ സന്താനമാണോ, അല്ലോ?

ശ്രവംവ—എന്നാണോ എന്നെന്നു വിശ്വദംസം. അധി യുടെ നേരെ പ്രയോഗിച്ച ആയുധം ഈ രംജുധം സികളിടെ നേരെ വീഭവമായി പ്രയോഗിച്ചു്, ഭയപകീതമായ ഒരു ജനതയെ അദ്ദേഹം സുജ്ഞിച്ചു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരുകേൾക്കുവോഡം അക്കം വിറക്കുന്നു, ഭയനും നംബുചുറുടം നേരക്കുന്ന ഒരു ജനസമുദായത്തെ അദ്ദേഹം ഭരിച്ചു് ഈനും മുന്ഹായിരിക്കുന്നു. രമണീ! ഇന്നതെന്തെ ഇവരെ കുത്തല്ല എന്നീക്കു മനസ്സുംപാം. ഈ ഭീതഭീതമായ പരിത്യസ്മിതിയിൽ വള്ളുന്ന പാണ്ഡുപെതക്കു ഒളി കുക്കുവോഡം—വികംരങ്ങളുള്ളപ്പോഡം പരം ധീനമാക്കിയ, മുകമാക്കിയ പരിത്യസ്മിതിയിൽ സംശയമാവുന്ന നാളിത്തെ ശ്രീത്രംകുളെ കുക്കുവോഡം.....

ശ്രവതി—(ശ്രദ്ധിച്ചുപുണ്ടാണും) ഭയത്തിന്റെ സന്താനം

അപ്പേഴുവെന്നോ? (ബീഡിഗിഡാസസമേതം)

യുവംവു്—ഭയത്തിനെ സന്താനങ്ങളെയോ? ഗംഗത്തിലെ നഗരപ്പിക്കണം. അനന്തരപരവര കണ്ണകിലും, ജീവിതയെയും ജീവിതത്രഖലിയും ഉണ്ടാക്കാൻ ഭയത്തിനെറ്റ സന്താനങ്ങളെ ഗംഗത്തിലെ നഗരപ്പിക്കണം.

യുവതി—അപ്പേം തൊനും ഭയത്തിനെറ്റ സന്താനതേ പ്രസവിക്കാതു്.

യുവംവു്—അതിനു രമണി ഗംഗിനിയാകട്ടെ. രമണി! അമ്മയെ കന്നും കാര്ത്തും ദോഷം. എൻ്റെ ബാലപ്പുകരാലത്തും താൻകരാട അമ്മ എവിടെ? അന്നതേ പ്രസന്നത! പ്രസാദം! എൻ്റെറ്റ രമണി! അതെപ്പോം നഗരിച്ചു; നഗരപ്പിച്ചു; അധികാരത്തിനും പ്രതാപപടലിയിൽ! അസത്യത്തിനും അശ്വികണ്ണത്തിൽ! രമണി! ജീവിതവേദനകളിടെ ചലിക്കുന്ന ഒരു പ്രതിമയാണു് എൻ്റെ അമ്മ.

യുവതി—(രണ്ടാട്ടനോക്കി) അതാ അമ്മ വരുന്നപ്പോം?

യുവംവു്—(പെട്ടെന്നു് രണ്ടാട്ടനീക്കി) ദോഷി! എത്ര ദിവം സുക്ഷിച്ചു ദോക്കിക്കൊള്ളുക.

[രണ്ടാംധികാരിയുടെ റാഞ്ച് സംവയാനം ദിവിയിലേക്കു നടന്ന വരുന്നു. നേരിയപ്രസാദം എത്രയും ദിവം മാറ്റുന്നു]

ഇംഗ്ലൂ—(ഔജ്ജവിപുഞ്ചകം) ഇംഗ്രേറാ! ഇതുവോലെ നീ അപിം നില്ലുമെന്നു് താൻ വിചംരിച്ചില്ല. (എത്ര നെറ്റി സഹിപ്പം ചെന്നു് സുക്ഷിച്ചനോക്കി) എന്നെന്നക്കരിച്ചു് തന്റെ പിക്കമോ? (യുവതിയെ നോക്കുന്നതേയില്ല.)

യുവംവു്—എന്തോരു ചോദ്യമാണെന്നു്?

ഇംഗ്ലീഷ്—ഉറന്തുനന്തരീനടപ്പു് കൗൺസിൽ എൻ്റെ അടച്ചത്തു വരണ്ണം.....അവസ്ഥാനംഡയി.....എന്നീക്കു കു കു കു കു കുഎൻ്റെ മക്കളു.....(നടന്നമറയുണ്ട്. യുവാവും യുവതിയും ദിവ്യങ്ങളും ദിവ്യങ്ങൾ നില്ക്കുന്നു. സംഘത്തികമായ നില്ക്കുന്നു.)

ഇവാവു്—(ശാംസമടക്കി) എന്നതാണോ ക്ഷണഭേദതു്?

ഇവതി—(വീണ്ടും മേഖലിംഗക്കു് ചാഞ്ചലു്) ചലവിക്കുന്ന ആ തീമ.

ഇവാവു്—അമ്മ നമ്മുടെ സമീപം അല്ലെന്നും നിഃനാം സംസാരിക്കുമെന്നു് വിചാരിച്ചു് തുംനും സാന്തോഷിച്ചു്.

ഇവതി—തുംനും വിചാരിച്ചില്ല.

ഇവാവു്—അതെന്തുംനാം?

ഇവതി—അമ്മയെ എന്നീക്കു നല്ലവല്ലും അറിയം. അമ്മക്കു് എന്നേയും.

ഇവാവു്—ഇക്കഴിത്തു രണ്ടു വഹംകൊണ്ടു് ഇതു വലിയ വ്യത്യാസം വന്നപോലെല്ലോ.

ഇവതി—മാറരം വരുത്തിയ കാരോ സംഭവത്തിനും തുംനും സംക്ഷിയായിതനും. അതിനീൻ്റെയെല്ലും പരിണാതം.....

ഇവാവു്—അതു വളരെ എത്ര സംഭവിച്ചു്?

ഇവതി—അച്ചൻറു! അച്ചൻറു.....

ഇവാവു്—അച്ചൻറു പെരുമാറരം മഴുവൻ എന്നീക്കു് ഉംഗിക്കാം.

ഇവതി—എല്ലും ഉംഗത്തിനും അതീതമാണു്.

ഇവാവു്—എക്കിലും അതിനീൻ്റെ എല്ലും മലവും എന്നീക്കു സകല്ലും കുഞ്ഞിയുണ്ടു്.

യുവതി—രക്തിയൈല്ലെന്നു് ബോഖ്യപ്പെട്ടത്തിയാൽ
അവിടെനു് അന്വരക്കമോ?

യുവാവു്—രമണി! ഭർത്തയഥം മറന്നാൽ ഭായ്യ ഈ
വിധി ആകും, ഈല്ലോ?

യുവതി—തീച്ച്യംയും.

യുവാവു്—ഈ വേദനകൾ മഴവൻ നിറ്റിശ്വമംയി സ
ഹിച്ചു് എൻ്റെ അന്വ ഇതുപോലെ.....

യുവതി—ഇതുപോലെ ഭായ്യമാരെ പ്രതിമകളംകിയ
എത്ര ഭേദാക്കണം പ്രതിപികളംയിക്കഴിയുണ്ട്!
ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അക്കൻ അന്വയോട് പെരു
മംടന്ത്രപോലെ ഒരു ഭായ്യ ഭേദാവിണ്ണാട് പെരു
മംടമോ?

യുവാവു്—പെരുമാറിയെന്ന വരും. പക്ഷേ സുഖി
ശ്വരയും അതു മുന്നീയമല്ല.

യുവതി—കരമയായ ഭായ്യ പെരുമരംകയില്ല.

യുവാവു്—തീച്ച്യംയും ഇല്ല.

യുവതി—കൈ യുവതിയായ ഭായ്യ പെരുമരംകയെന്നു്
വിത്രപസിക്കാമോ.

യുവാവു്—എനിക്കു വിത്രപസിപ്പാൻ പ്രയാസം. ആ
തേക്കിച്ചു് പാരവബംഗ്ര മണിക്കൂൾ കൈ യുവതിയെ
ഞാൻ അവിത്രപസിക്കുകയില്ല.

യുവതി—കരനാഭവംകൊണ്ടു് ബോഖ്യപ്പെട്ടത്തിയാം
ലോ?

യുവർവ്വു്—സുഖിപ്പായോ! രമണി! അതു് പ്രക്ത്യം
നിക്കുമലമംണം. കളക്കത്തിന്റെ കണികയണം
യാൽ തന്നോയും, അതു് ഗൈർമ്മല്ലുത്തിന്റെ അ
ടിക്കിൽ അമത്തിവയ്ക്കാൻ സുഖി ശ്വരയെത്തിനു ക

ഴിയും. എന്നാൽ ആ കളക്കം സകല നേന്തർമല്ല
തേയും കണ്ടുകരിക്കുന്ന സദ്ധനാം ഉണ്ട്.

ഘവതി—സഹതിച്ചല്ലോ.

ഘവാവു്—അന്തിനാശങ്ങൾ ദയനീയസ്ഥിതിയിൽ
ഉണ്ടാം ഇന്നതെ സുഖി സുമദായം! പുതശ്ശൻറെ
സ്വന്തമാർത്ത! സുവലേല്ലവത്പോ! അതിനെന്നും വിജ്ഞം
ബോത്തിൽ സുഖിപ്പും.....സുഖിവിതം തന്നെ ന
രീച്ചപോകും.

ഘവതി—അപ്പേംഡാ പുതശ്ശനിൽ നിന്നാകന്നാൽ സുഖി
യുടെ പരിത്രാധികാരിയെ സംരക്ഷിക്കാം.

ഘവാവു്—ഇന്നതെ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ അതു സം
ഖ്യമല്ല. സുഖി പുതശ്ശൻറെ സംബവത്തികടംടിമ കൂ
ടിയാണു് ഇന്നു്. അതു പരാഗ്രയത്പോ ഉള്ളിടത്തോ
ളിം കുലം അതു് സാഖ്യമല്ല. സംബവത്തികസ്പദം
ആയതയിൽ ഇന്നതെ ഭ്രാഹിപക്ഷം സുഖികളം യമം
ത്മസുഖികളംകും.

ഘവതി—സംബവത്തികസ്പദംആയതയുള്ള ക്രയ ഘവതി.
അവർം ഭാര്യയുമാണു്. അവളുടെ ഭർത്താവിനേം
ടുംഭന്നുണ്ടെന്ന പൊതമാറ്റമേം എന്നാണു് എൻ്റെ
ചോദ്യം!

ഘവാവു്—ചോദ്യമാണോ? കമയംബോം? കേൾ
ക്കെട്ട്.

ഘവതി—ക്രയ ഘവതി; എൻ്റെ പ്രായം എൻ്റെ പ്ര
കൃതി, എൻ്റെ സ്വദാവം, എന്നപ്പേംലെ ഭാംഖു
യുമാണു്.

ഘവാവു്—ക്രയപോലെ രണ്ടുപേരല്ലുംതത്താണു് ജീവി
തത്തിനെന്നും വലിശു പ്രഥ്യേകത. അന്നമാല്ലുംതത
ചെവവിശ്യും!

യുവതി—എന്നാൽ ഞാൻ തന്നെയെന്നും വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളു.

യുവംവു്—(പിരിശ്ശു്) ഈ സംസാരിക്കുന്നതു്. ശ്രീകുംരിയടക്കമയല്ലോ? ഉം. പറയണം.

യുവതി—യുവതി വിവാഹിതയായി. എംബും തുറന്ന സേഖമിക്കുന്ന കയ യുവംവു്.

യുവംവു്—അപ്പോൾ യുവതി എദ്ദേം അടച്ചുംണ്ടു് സേഖമിക്കുന്നതെന്നു്. ആ പേരുണ്ടിന്നു് നേരുക്കുചെയ്യിരിക്കുന്നു.

യുവതി—തെന്താവിന്റെ സേഖമത്തീനുള്ള ഏഴും അറിഞ്ഞതുടം.

യുവംവു്—കളിക്കമെ.....

യുവതി—അതുംടവിലറിയം. രണ്ടുപേരും പണക്കാർ. പക്ഷേ പണമല്ല അവരെ പരസ്പരം അക്കഷിച്ചതു്.

യുവംവു്—സൈന്യരും, അലുകിക്കുംനും..... എന്തോ?

യുവതി—രണ്ടുവർഷക്കാലം അവർ അങ്ങിനെ നുബമായി ജീവിക്കുന്നു.

യുവംവു്—ജീവിതംനുന്നത്തിൽ അണുംളുന്നും ചെയ്യു.

യുവതി—അതെ.

യുവംവു്—പക്ഷേ അവർ രമണിയേപ്പുംലെ കയ രമണിയല്ലായിരുന്നു. എന്ന ഭേദമായും.

യുവതി—കാഞ്ഞമാണു് പറയുന്നതു്.

യുവംവു്—ഞാൻ കളിയുമല്ല പറയുന്നതും.

യുവതി—ആശിച്ചുകുംബാണു്. കെവിൽ.....കെവിൽ.

യുവാവു്—കെട്ടവിൽ റാജകമംറനും മഹുകമംറനും തുടി നടന്നു് നടന്നു് കൈ കളക്കരയിലെത്തി.

യുവതി—പദ്ധതപിക്കേണിവഞ്ചേ!

യുവാവു്—കമ കേരിക്കുന്നവരല്ലോം പദ്ധതപിക്കേ മെക്കിൽ.

യുവതി—കെട്ടവിൽ ഭേദംവു് സപദേരം വിചന്ന.

യുവാവു്—പ്രണയകലഹംകൊണ്ടല്ലോ.

യുവതി—എന്നിട്ടു് അഃദ്ദേഹം കൈ വലിയ ഉദ്യോഗ ത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.

യുവാവു്—അതെ ഭേദംവിനു് കൈ വലിയ ഉദ്യോഗം ചാഡിക്കുന്നു. ഭേദംവു് അവിടെ ധ്രൂവമട്ടിൽ കഴിയുന്നു.

യുവതി—അതെ, ഭേദംവു് ധ്രൂവമട്ടിൽത്തന്നെ കഴിയുന്നു.

യുവാവു്—ഭാം സപദേശത്തു് റാജസമംഘി ജീവിക്കുന്നു.

യുവതി—വിശ്വാഗ്രഥഃവം അന്നവിച്ചു് റാജസമംഘി.

യുവവു്—അപ്പേം കുമാകുത്തു് തുംനേം രക്ഷാഭ്യർഥിയോ?

യുവതി—തുംനു് തന്നെ. നായികയും തുംനു്.

യുവാവു്—രമണി, കളിക്കമുക്കുത്തു്, സമ്മതിച്ചു്
എത്രനും തുടിയാണു്? തട്ടിവിട്ടും. രമണി!
പത്രമിന്നിട്ടുടക്കി സമയം തന്നിരിക്കുന്നു. കാമനേ,
അചമനേ എന്നിക്കു നേരിട്ടുക്കണ്ടു്, എന്നുറ എന്നു
തെന്തു ഫോറ്പുംക്കുന്നു. കൈ കംണ്ടു് പരയണും.

യുവതി—വേണ്ട, തുംനു് പരഞ്ഞതിട്ടു്.

ഘവംവു്—അതു ദേഹംസവിനി! അങ്ങും! അവരെ ആ സ്ത്രീയുടെ മുന്നു് ഇല്ല റംജ്യും കടത്തണം. പിന്നെ ഇവിടെനിന്നു് മാറ്റവാൻ പോകുന്ന വ്യംജത്യർ കു് പിടിക്കുന്നം. രമണി! വേഗം കമ തീരുത്തി ല്ലൈക്കിൽ ഞാൻ കയ കമപറയും. കൽക്കെട്ടംയിൽ വച്ച ബന്ധമില്ലായിരുന്ന കയ സുരീയുടെ കമ.

ഘവതി—ഘവതി ഭർത്താവിന്നും ഉറി ബന്ധവിന്നും തുടെ താമസിക്കുന്നു.

ഘവംവു്—ഞാൻ തീരെ ഗ്രൂഡിച്ചില്ലു്. അ സുരീയുടെ കംഘ്യും കംത്തിയുന്നപോയി. എവിടെ താമസിച്ചു്?

ഘവതി—ഉറി ബന്ധവിന്നും തുടെ, അച്ചടിന്നും തുടെ.....

ഘവംവു്—അരങ്ങിനെന്നല്ലേ വേണ്ടതു്? പക്ഷേ അത യാംഡ തീരെ ഏദയെഴുപ്പംതയാണെ. അല്ലൈക്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു് വധുവിനെതുടെ കൊണ്ടുപോയില്ലു്. കൂട്ടപ്പും. കൂട്ടപ്പും.

ഘവതി—ഘവംവു് വളരെ നിബൃംഗിച്ചു്. എന്നാൽ ഭർത്താവിന്നും അച്ചയെ തുരുത്തിപ്പാൻ മക്കം തുടെ താമസിച്ചു്.

ഘവംവു്—അതുപും പറഞ്ഞ അച്ചടിന്നും തുടെയെന്നു്.

ഘവതി—അതെ, അച്ചടിന്നും തുടെ താമസിച്ചു് അച്ച തയ തുരുത്തിപ്പാൻ. ഘവതി അച്ചയുടെ കരെ അതു ശ്രദ്ധാസം.

ഘവംവു്—അതുശ്രദ്ധയിയായ നീഡംഗ്യു.....കേൾക്കുടെ.

ഘർജ്ജി—അച്ചയുടെ തുടെ താമസിച്ചു്. ഒട്ടവിൽ.....

യവാവു—കടവിൽ കമ തീന്നല്ലോ. ഭർത്താവു് ഒ ദേഹം രജിവച്ചു, സ്പദേരത്തെക്കവനാ. റണ്ടു ഘ്രത്തെ പരിവേതേരംട അയംജൈ സ്പീകരിച്ചു. ആദ്യരംത്രിയിൽ അങ്ങിനെ അവർ സമ്മേളിച്ചു പ്ലേറം സഹായയായ ഭാംഗു കൈ കളിക്കമെപറഞ്ഞു രസിപ്പിച്ചു.

യവതി—തിരിയെ വന്നതിനിടക്കു് കൈ ദേക്കര സംഭവമെണ്ണുണ്ടെങ്കിൽ.

യവാവു—അതു നൊൻ മരനാ. മുന്നമാൻസം മുഖു്. ഭാംഗു കൈ സ്പാഷ്ടം കണ്ടു. ഭർത്താവിനെപ്പോലെ കരംഡ അരികെവന്നുവെന്നു്. ദീർഘമായ കരെ ശിള്ളു് ഭാംഗു എഴുതി. പിന്നെ ഇതെവരെ കുറക്കും എഴുതിയില്ല. എന്നും! ഇതി പരിസമംപൂഠി. (രേക്കയ്യൻ്റെ) പുരോഗമനസാഹിത്യം! സിന്താബും ദം. മിസ്റ്റീസു് രമണീ! സിന്താബുംദം.

യവതി—നൊൻ കളി പരയുകയല്ല.

യവാവു—നൊൻ കാംഗും പരയുകയാണു്.

യവതി—ഭർത്താവിന്റെ വസ്ത്ര പ്രകൃത്യും വിശയം ലംപ്പടന്നയിത്തനാ. ആ യവതി. യവതി. അദ്ദേഹം വിശയലംപ്പടന്നയിത്തനാ. സ്നേഹമയമംഡയ പെത്തമാറ്റം ഭവ്യിനിയേംഗം ചെയ്യുന്ന തുടക്കി. അവിം ദേനനാ. ഗംഗിക്കജിവിതത്തിലെ നിത്യസംഭവങ്ങൾ അവരെ ഏപ്പോഴം കൂട്ടിമട്ടിച്ചു കൈംണ്ണീതനാ. അദ്ദേഹം ഭർത്താവിനോടുള്ളബന്ധം മരനാ.

യവാവു—രമണീ! സ്രൂതെട കമയാണീതു്? ആ ഷൈംകട്ടി നമ്മുടെ അനുകൂല അഹിക്കനാ.

യുവതി!—അതു ഉറിബുധ്യ ഭർത്താവിനേംടള്ളു ബുദ്ധി നില്ക്കേണ്ടം കരണ്ണ. ഭയഭക്തിയേംടെ അദ്ദേഹത്തോ സമീപിക്കുന്ന യുവതിയെ കാമവികാരകല്പങ്ങിൽ മായ ക്ലീക്കർക്കുംകൊണ്ട്⁴ റോക്കി. അവളുടെ ആയ ഭയത്തിൽ കൈമിന്നൽ പാതെ. അവർ കന്നാഡയിൽ കൈകൊണ്ട്⁴ അവളെ തൊട്ട്. കൊട്ടംതീപിടിച്ചു വേദനയേംടെ അതു യുവതി കാടി അതു രംഗത്തുനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു.

യുവംവ്—ലംതകൻ! വിശ്വാസഖാതകൻ! രഹണി! ഇതു നടന്ന കമതനൊരുംബാ? അദ്ദേ?

യുവതി—നടന്നതു്, നടക്കുന്നതു്, നാളേയു്. അയ്യേ! അതു അധികാരത്തിലും പുതഞ്ചസ്ഥദംഡയു്. (ഓൺഗ്രാഫി ഗ്രസിച്ച) ആദ്യം കാണിച്ച സ്നേഹവംശബദ്യം അധികംരത്തിന്റെ അന്ത്യത്താസനമായി മാറ്റി. യുവതി തള്ളുന്നു. അച്ചനേംടള്ളുക തത്വദ്യം! ഭർത്താവിനേംടള്ളു കത്തവദ്യം! തന്നോട്ടത നേരുള്ള കത്തവദ്യം! അതു യുവതി!.....യുവതി!

യുവംവ്—രമണി! പഠി. ഇതു വലിയ അസ്പദം സ്ഥിരം! അതുകും വലിയ ബാധമാണോ നിങ്ങൾ തക്കിൽ.....

യുവതി—പഠിയാം. അടക്കത്തരംതു്, ഇതുപോലെ പഠിയാംവോട്ടത്തസമയം, ഭർത്താവിനേന്തയുംനിച്ചു്; ഭർത്താവിന്റെ ശക്തിക്കുവെളി പ്രായമിച്ചു്, അതു ആപം സപ്പള്ളത്തിൽ കണ്ടു് ലയലീനയംഡി ഉറങ്ങുംഡി.....അതു ആപംതെ അനന്തരാപ്പിക്കുന്ന പ്രായങ്ങൾമാൻ, അതു ദിനിയിൽ.....അവളെ സ്വർഖിച്ചു. അവർ തെട്ടിയുണ്ടാണ്. വിംച്ചു. അവർ

ആ രൂപം കണ്ടു.....അനുപ്പത്തുംയി.....
ആ കാളരാത്രി.....അതുകഴിഞ്ഞതിട്ടു് മുന്നമം
സം.....

ഘവാവു്—(മന്ത്രിൽ തബംടി) ആ നിങ്ങായുവതിയം
രേണ പറയു, മമണി!

ഘവതി—ആ കാളരാത്രി കഴിഞ്ഞതിട്ടു്.....ആ ഘ
വതി.....

ഘവാവു്—പറയു ആരേന്നു്.

ഘവതി—(കഴുപിടിച്ച രാഹിലിട്ടു്) വരട്ട്. കമതീൻറീ
ട്ടു്.....ആ പുതഞ്ഞൾ ദേക്കരുദഗമായി രൂപം
നീരപ്പട്ട കാളരാത്രി കഴിഞ്ഞതിട്ടു്.....ദേഹതി
നീര കരിസ്തംഗം ആ ഘവതി ഉഭരത്തിൽ വ
ഹിക്കുന്നു. നീണ്ട നീണ്ട ദിനരംഗത്താൽ എല്ലാം
എല്ലാംകഴിച്ചതു് തെന്നാവിനേംടു് കരഠം എറബപ
രഘവാൻ. എന്നിട്ട് ധാത്രവരയുവാൻ.

ഘവാവു്—അതിനശ്ശേരം ആ പുതഞ്ഞംധമനെ അ
വഡാ കണ്ടില്ലോ?

ഘവതി—കണ്ടു, പലവുതകണ്ടു.

ഘവാവു്—എന്നിട്ടു് പ്രതികാരം ചെയ്യാത്ത ആ ഭീ
ഈവായ പതിത ആതു്?

ഘവതി—തെന്നാവിനെ കംബന്നതുവരെ അവഡാ ഭീ
ഈവായിരുന്നു. ഭർത്തുപിതാവിനീര സന്തംഗതേതു
ഉഭരത്തിൽ വഹിച്ചു്, തെന്നാവിനേംടു് ചെറുപാഠത്തു
പാതകംചെയ്തു് നശിച്ച — സുരീതട്ടേംടു് എ
നേക്കമായി വിടവാണെങ്കിൽ ആ പതിത അതുവ
രെ ഭീതവായിരുന്നു. അവിടന്നായിരുന്നവെക്കിൽ
ആ ശാതകനെ എല്ലാംചെയ്യും? ആ പതിതജീവ
സ്ഥംന്ത്രാന്തരിനും ഉത്തരം പറയു.

·യുവംവു്—(പോകറിക്കിന്നു് കൈത്തോക്കെടുത്തു്) ഈ ഇ
രട്ടക്കുഴൽ ആ ഘാതകൻറെ നെബ്യിൽ! രമണീ!
(ശ്രാംസമടക്കി) പശ്ചാത്യത്തെ, പിറുപ്പത്വാധത്തെ
എന്നേക്കമായി നൽപ്പിച്ചു ആ ദ്രോഹി! ആരെ
നാ പറയു. ജീവിച്ചിരിക്കെന്നുംിൽ പേരു പറയു?
ആ വിടപ്പുമാണീ എൻറെ അച്ചമനനപ്പുംലും അ
തിരയിക്കുന്നു. രമണീ! ആ മനഷ്യരുംക്കുസന്നംരെ
നാം പറയുമോ? രമണീ! ആ വിടപ്പുമാണീ!.....
·യുവതി—എന്തിനാം? ഈനാം ആവർഖി ഭീതവല്ല. ഈനാം
പ്രതികാരമുത്തി.....(ഇന്നാട്ടവങ്ങൾ)

യുവംവു്—(ബഹമംഗലി ദിശയിൽ പിടിച്ച കല്പകി) രമണീ!
എൻറെ രമണീ! ആ പതിതിഥാരെനാം നീ പറയു
കയില്ലോ?

യുവതി—യെത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളെ ആ വിടപ്പുമാം
ണാഡിയുടെ സന്താനം ഉദരമുത്തിൽ വച്ചിക്കുന്ന....
....ആ പതിത.....ആ ധ്രതിത.....ഈതു.....

[പുരാക്കംട്ട് വിഴുന്നു. യുവംവു് രമണിയെ തംഞ്ചി സൗംഗ
യിവേകക്കു കിട്ടുന്നു.

വിഗ്രഹിയെടുത്തു് വീതുന്നു. പക്ഷേ ആ മഖത്തു് നോക്കുന്ന
ക്കുഞ്ഞതിൽ യുവംവു് നിശ്ചിന്നവനായിപ്പെട്ടുകുന്നു.

സോഹകിയ്ക്കിനാം യുവംവു് ഏഴുനേരു് രമണിയെ ആപാദ
മുഖം കൂടു നോക്കുന്നു.]

യുവംവു്—അരച്ചൻ! അരച്ചൻ!.....(ഇടരുന്ന സ്വരം)

[യുവതി കല്പിച്ചുരക്കുന്നു. യുവംവിനെ നോക്കുന്നു. കല്പിച്ചെപ്പാ
ക്കി കമഴുന്നു് കിടന്നു് വിക്കാഖിവിക്കാഖിക്കരയുന്നു. യുവംവു് മുകിയ
ശ്രാംസന്താനെ നിന്നിട്ടു നില്പുന്നു.]

[കർട്ടുൻ]

അര സു നു ലു

[സമയം:—മുന്നാമങ്കത്തെത്തുടങ്ങം.]

രംഗം:—അധികാർഡിയുടെ ബംഗ്രൂവിലെ മഹാരാജ ദി.

കുട്ടി ഉയരുന്നോം ദാനിയുടെ ദാനവശം കാണാമ്പുട്ടുണ്ട്. മുരിക്കിടക്കുന്ന വാതിലിന്തള്ളിൽ നിന്നും ഒരണ്ണാധികാർഡിയുടെ ഓൺ പ്രത്യേകപ്രത്യേകം. ഒരു കുറവാൽ പുത്രപ്പുരകംഞ്ചു് മുടിപ്പുതച്ചിമിക്കുന്നു. നില്ലുമ്പുമായി അഭ്യന്തരം മുഖ്യമാട്ടും നടക്കുന്നു. മെൻഡാഗരേണ കു് നോക്കി അധിപന്നമായി.

“സൗഹിനി! ഒന്നേസൗഹിനി!!” പറഞ്ഞു് നിന്മവയംധി നി ഷ്ടുന്നു. വീണ്ടും എ വശത്തെക്കത്തനെ മുള്ളി ഉറുപ്പിച്ച നോക്കുന്നു. അവക്കട ശ്രദ്ധം മുടുക്കയും, മുള്ളി പത്രക്കയും ചെയ്യുന്നു.

കൈ നിരേഖയും അഭ്യന്തരെ കഴിയുന്നു.

ഒരണ്ണാധികാർഡി മുംഡാഗത്തുനിന്നും കടന്നവരുന്നു. മെതിയടി യുടെ ശബ്ദം കുട്ടി ആരുളിൽ ദാശു കൈ വശത്തെക്കു് മഹി കത്തും നില്ലുന്നു. ഓൺ ദൈ അധികാർഡി അക്ഷമാധി നോക്കുന്നു. മുള്ളിപ്പാതമേറ്റു ദാശു അഡ്യാദവിയംധിയീരുന്നു.]

ഒരണ്ണാധികാർഡി—(അക്ഷമാധി സ്വന്തനിൽ) പാതിരംവായിട്ടും ഇതേവരെ ഉറന്നുറായില്ല. പേരംപ്പു അരക്കതു്! (ആവാശ്യം കണ്ണട്ടി അക്ഷരാധി നോക്കി തിരിഞ്ഞു നടക്കുന്നു.)

[എതിക്കാഗത്തുട്ടി അധികാർഡിക്ക അഭിമുഖമാധി യുവതി കടന്നവരുന്നു. റണ്ടേപ്പത്തും നേരുണ്ടും തക്കിൽ ഇടയുണ്ട്. യുവതിയുടെ ദാനവശം നോട്ടും കേംബും കേംബതാംപക്കലും. യുവതിയെക്കണ്ണു് ശത്രീടു നിന്നിടരു നിന്നും പോലും അടുത്തു തന്നെ നിമിഷം. തലകനി ആം അതിവേഗം നടന്നമറയുന്നു. യുവതി നിശ്ചയിപ്പായി അധികാർഡിയെ കിരീയ നോക്കിയില്ലുന്നു.

ശുത്താനും കാണാനുതെ ദാശു ലീംഗനിശ്ചാരപാശങ്ങളാടു വാങ്ങിവി നാ സമീപം ചെല്ലുന്നു. വിചാരമശൃംഖല തട്ടുനേരും നിജങ്ങിട്ടുണ്ടും ഒന്നുവേലെ വാംതിലിനു നടക്കു നില്ലുന്നു]

വീണ്ടും കയ നിഴ്സ്സുത്. യുവതി നാലുവാട്ടം ഇരിച്ചിരുന്നുക്കന്നം.:
യുവതി—(പെട്ടുനാ തിരിഞ്ഞു് അമ്മയുടെ സതീപം ചെന്നു്)

അമേ! അമേ!

ശായ്യ—(നിഴ്സ്സുംധി നിള്ളുന്ന.)

യുവതി—അമേ!

ശായ്യ—നീ എന്തിനു്.....വനു?

യുവതി—(സംക്ഷിപ്തം) അമു ഉറയ്ക്കുന്നതിനുമുഖ്യു് ഇവി
ടെ വരണ്ണമെന്നു് പറഞ്ഞില്ലോ? അവസരം
മായി.....

ശായ്യ—(നിഴ്സ്സുമാധി നിള്ളുന്ന. മഹത്തു സുക്ഷിച്ചിരുന്നുക്കന്നം.)

യുവതി—അമുയേംടു് അവസരംമാധി യാതു പറ
യുവൻ. അമേ!

ശായ്യ—ഈനിയും ആ.....വിളി.....വിളിക്കാതെ
(ക്ലാക്കംവൊണ്ടി ഉയ്ക്കടവേദന ചെരുക്കന്ന.)

യുവതി—(സംസ്കാരഗ്രാമംചെയ്യു്) അവസരംമാധി ഒ
ന്നുത്തടി.....അമേ! എന്തെങ്കിൽ അമേ!

ശായ്യ—(കാരുവൊണ്ടി) പൊരുത്തുംടു! വേഗം!.....

യുവതി—എല്ലാം അമേ! എല്ലാം കുഞ്ചിക്കണ്ണം. (വി
ജിവിക്കിക്കരണമുന്നുക്കാണു്)
എന്തെങ്കിൽ അമേ! മറ
ക്കണൻ.....കൃഷിയുമെങ്കിൽ തും പതിതയേ മറക്ക
ണ്ണം. (തലകനിച്ചു് വിജിക്കരണമു്. നാനു കരിയുന്ന.)

[ശായ്യ വീണ്ടും കയ പ്രതിമരാപ്പുംവെ വാനീലിനു നടവിൽ
നിള്ളുന്നു. എന്തും ദംഞ്ചിക്കുന്നവേംവെ ദിനേംടു വിജിക്കണ. ആരു
ഡോ മാടി വിജിക്കുന്നതുപോംവെ കയ കുക നീചി ആ കാമനേങ്ങൾ
നുംകുന്നു.

വീണ്ടും കയ നിഴ്സ്സുത.

ശംസ്കാരമാധ ദൈന്യമു് വീണേട്ടുകയ കംവത്തിൽ യുഖംവു് ആ
വെശിക്കുന്നു. അമുയേംടു് അടിച്ചി കൊന്നുക്കുന്ന]

‘അവിംഗ്—എന്നേ! രമണി ഇവിടെ വന്നിരുന്നോ?

അവംവ°—അമേ!

ഓയു—ക്കെതാ! അല്ലോ ഇന്ത്യൻകു മംറിനീല്ലോ.

ഔർജ്ജവും—ഈതെന്നംണമു! (മാറി സമീപം നില്ക്കുന്ന.)

କାନ୍ତୁ—(ମକଳୀ କରି ପିଟିଛୁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲେ) ନିଜର ଗର୍ଭୀ
ରତ୍ନିକଳ ଯୁଡ଼ି! (ଦିଲ୍ଲି ପୁକୁରିଷୁଣେ କହିଲା.)

അവംവു—ഹിരയത്തിൽ നിന്നു.....

ഒന്ത്—ഇന്ത്യാട്ടല്ലോടു കൂടി എൻ്റെ കണ്ണു് ചേരും
നില്ലോ. (മാറ്റും കൈവച്ചു്) നിന്റെ പ്രദയത്തി
നെം തുടക്കപ്പു്.....എനിക്കേ കേരിക്കാമല്ലോ.
നിന്റെ നെറ്റിയിൽ കന്ന കൂടി മുഖ്യിക്കേണ്ടി.

ஷவங்கு—(நெரிசலாகிறது கொட்டகை. அது மகன்ற என
ரியில் புதுப்பிக்கை. மாரோடு மேற்கை, மகன்ற கூட்டு
து. ஜலா நிரங்கை. ஹக்கை. தீங்கங்கூஸ் வெஜ்கை.)
அந்தே!

[വീണ്ടും കയ നില്ക്കുമ്പത്.]

കംസ്റ്റ്—(പ്രസന്നങ്ങൾ) ഇന്തി എന്നിൽക്കു ഉറന്നും. നീ കരയുതു്. അമു ഇന്തി ഉറന്നും.

യുവംവു്—തൊന്തം. എന്നിക്കുചെന്ന നേരിട്ടു് കാരി
കാണണു്. പിന്ന അച്ചൻറ അതിമിയെ....
.....അേഗ്രസേവിനിയെ.....എന്നിട്ടു് തൊന്തം
കുട്ടകയുള്ളു.....അമ്മ.....

காடு— வேறைவிடி!..... மக்களை பாயுஷ் என்று
இது..... ஹீ அதை!..... உடனடி. (அதேபோல்கொண்ட
வணிகங்கிட்டு.)

[എവാംവോ സ്ഥാപിച്ചു കരം രണ്ട് കല്ലുകൾ പെട്ടു കൈ നിഹി ക്കും നില്ക്കുന്നു.

അക്കു പിടി വിചുവിച്ചു, കുംഭം പഠംവച്ചു പുറകേംട്ട നീങ്ങ എന്നു. മക്കം പിന്നാലെ റബ്ബുപേരും മറിയുണ്ടില്ലെങ്കെന്നേണ്ണുന്നു.

കൈ നില്ക്കുണ്ടു. കൈ ശ്രദ്ധിക്കു.

നഗപാദനായി രണ്ടാംധികാരിയും, പുറകേ തുഡിംബുരുവു ഷയാർജിയായി ഭേദസേവിനിയും പ്രവേശിക്കുന്നു. സ്ഥാപികംവി യുടെ ദിവസു കരംവേദവും പരിമേഖം സ്ഥാപിക്കും.]

അധികംരി— (തുനാകിടക്കുന്ന വാംശി പലിച്ചടക്കുന്നു.

പുറയേക്കണ്ണു മടക്കൽ ഇടുന്നു. മനോംട്ട് നീങ്ങി പലതുവശം ചുണ്ണിക്കാണ്ണിച്ചു) ഇതാംബോ മകൻറു മരി. സേവി നീ! കൈ ക്ഷമപ്പണ്ടേതാടെ തുടങ്ങണം. ഏതുവി യവും, ഏതുവിയവും അവൻറു സമ്മതം വരംജാ സ്നം.....എൻറു മകൻ എന്നെ എതിക്കുക. സേ വിനീ! ഞാൻ കൊടുംതീയിൽനിന്നും പിടയുക യാംബോ.....എൻറു ജീവിതംഭിലാശം! അതു തകക്കവാൻ എൻറു പുതുൻ! സേവിനീ! ഇവി ടെയംബോ സ്രൂരിയുടെ സംമർദ്ദം.....ചാതുര്യം....സ്പദ്യാനന്ദക്കുതി.....കാണേണ്ടതു. പ്രതിമരം സ്ഥാപനത്തെ എതിക്കുയില്ലെന്നും ഇം കരുതി (കരംഗ്രഹിച്ചു) ഇം കരുതിൽ ഒട്ടിച്ചു സത്യം ചെയ്തി കണ്ണം. സേവിനീ! നീ സുന്ദരിയല്ലോ? അവൻ യുവാവും! എൻറു സേവിനീ! എൻറു ജീവിത തീരിലെ പരാജയം മരൊന്നുണ്ടും! സേവിനീ! അ വൻ പുരാതനിന്നും തിരികെയ വന്നിട്ടില്ല.....ഇം രംതുരിയിൽ.....എൻറു സേവിനീ! ദെയൽമരം തീ അകത്തേക്കു കയറിക്കൊള്ളു. ഞാൻ കാത്തി രിക്കും. അട്ടത്ത അഴീ.....അട്ടത്താഞ്ഞീ!

• സേവിനി—(ശംഗാരപ്പുണ്ണിറിയോട്) ഞംൻ ഈ പുണ്ണി റിതനെ കാഴ്വക്കം.....എനിക്കു് എത്തു സ മാനം!

അധികംരി—പിന്നതെ ഈ ജീവിതം സേവിനിയു ദെ പാതത്തിൽ.

• സേവിനി—സത്യം.....സത്യം....(കരംപിടിച്ചുകൊടി)

അധികംരി—സത്യം.....

[ഈടുക്ക നിമിഷത്തിൽ ഒരു പുണ്ണിറിയോട് സേവിനി ദി നാൽ പിണർപ്പേംലെ അക്കണ്ണക്ക പേംവുന്ന.

അധികംരി ആ ശംഗരൂപനിനാം നിയോങ്കമിക്കനു.

പിൻ കട്ടൻ ഉയരനു, യുംവിനുറ മരി ഭഗ്നമംകനു. ഓസ ബിനി ആ മരിയിൽ പ്രതുക്കുപ്പുടുനു. മരിയുടെ മുഖ്യത്തു ഒരു തുലാഡി വട്ടമേരു. അതിൽ പുന്നുക്ക്കുമാം അടക്കില്ലെന്തെ കിടക്കുന്നു. ശ്രൂംഗംരം തുളിപ്പുന വിധം പിരിച്ചുകുണ്ടു് അവ അടക്കിവ ക്കുനു. മുന്ന കണ്ണരക്കും.

കയ വശരൂപിഷ വാതിലില്ലെട യുംവു് മരിയിലേക്കു ആദിവ ശിക്കുനു.

സേവിനിയെ സ്വന്തം മരിയിൽ കണ്ടു് പകച്ചനിനാ പോ കുനു.]

• സേവിനി—(പുന്നുകം അടക്കണ്ണതിനിടയിൽ കടംക്കിച്ചു്) കൂൾ മിക്കണും. അമ്മേഡ്ഫ്റവരംൻ താമസിച്ചതുകുംബു് താഴേംചുപ്പേംനു. കൂൾമിക്കണും. അടക്കത അഞ്ചീ ഞംൻ തിരിയെ വരുണ്ടും അവിടുനും ഇവിടും വിട്ടുകുനും അരരിഞ്ഞു. ആ സ്ഥിതിക്കു് ഇന്ന രാ ഗ്രീതനെ കണ്ണിച്ചുകുിൽ.....നഞ്ഞുടെ സമംഗമം പോലെ വേർപ്പാട്ടും കേവലം അവിച്ചാരിതമംക തത്തല്ലും.

അവംവു്—അവിടെ ഇരിക്കാം. മകളിലേതേ നില യിലംയിരിക്കും സംസാരിക്കുന്ന സൗകര്യം.

എസവിനി—അവിടെ അചനൻ കംണകയില്ലോ? പാ തിരംകഴിഞ്ഞതിട്ടും അദ്ദേഹം മധ്യലക്ഷ്യം നോക്കു കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്ന.....ഈവിടെ മതി.....

എവംവു—കൊള്ളിംം. ചുറ്റുകമെല്ലാം കഴഞ്ഞുമറി ഞണി കിടക്കുന്ന.

എസവിനി—ഞംൻ എല്ലാം അട്ടക്കവാൻ ശ്രമിച്ചു. കനം, ഇങ്ങനെ അവ്യവസ്ഥിതമായി കിടക്കുന്ന തു കംണ്ണവാൻ എനിക്കിൽമീല്ല.

എവംവു—വിത്താലമായ മണ്ണല്ലാളിൽ ചെയ്ത രീ ലിച്ചതും, ഇവിടെ ആവത്തിക്കുന്ന.

എസവിനി—അതിലും വിത്താലമായ ഒരു മണ്ണല്ല ല്ലോ, അവിടെതേ വാസനയും വെവ്വേണ്ടുവാംകൂടി തിരംബേതട്ടത്തിരിക്കുന്നതും? അലകം പിടിയും പിചച്ചും കിടക്കുന്ന ഇന്നന്തേ സമ്ഭംഡസ്ഥിതി യിൽ സൗലപരിവർത്തനം വരുത്താൻ ജീവംപ്പുണ്ണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന അവിടും ആതും? കേവലം പരിമിതമായ ഒരു മണ്ണല്ലത്തിലെ എള്ളിയ പ്രവർത്തകയായ ഞംൻ ആതും?

എവംവു—അതും സേവനമെന്നാണെല്ലാ പരിപ്പേരുംനാതും.

എസവിനി—പാലെംജിപ്പു പരഞ്ഞുന്ന ചന്ദ്രൻ!..... നേരിയകതിർക്കണ്ണം വീതുന്ന താഴം.....

എവംവു—ആകംഗത്തിനാലുകംരുമായിരുന്നാൽ....

എസവിനി—അവിടും ഇരിക്കണം! എനിക്കും ഇ ഔദ്യോഗിക നില്കുന്നതാണെങ്കിൽം. ഇരിക്കണം.

എവംവു—ഇരിക്കും. അതുംവരുമായി സംസം രീപ്പുന്നണ്ണും കരിപ്പുകെട്ടുത്തയച്ചല്ലോ. ഏ

നീംണോ? കാഞ്ചി? നേരം അസമയമരയല്ലോ. എന്നിക്കും കയ കാഞ്ചി പറയാൻണെട്ട്.

സേവിനി—അസമയമെന്തോ? (മനംക്ഷസമന്വിതം) നേരം കണ്ണം. അതുനും പരിപ്രേക്ഷമായ മണിമുദ്ദിരം. ജീവിതസ്വഭാവം മുഴുവൻ കത്തക്കീ വച്ചിരിക്കുന്ന മരി. ആ ജനാലയിൽക്കൂടി പുംബേതക്കു നേരംകൂട്ട. ഏന്തും ഫും പാതകതൊം പെംശിക്കുന്ന പുണ്ണം ചതുരൻ! ഇങ്ങനെ എന്തല്ലോ എന്തല്ലോ വിഷയങ്ങളുംപുറം സംസാരിക്കാം.....എന്തല്ലോ വിഷയങ്ങളെ പുറം സംസാരിക്കാം.

ഘവാവ്—അതെന്നമല്ല എന്നു ആകംഖ്യിക്കുന്നതു്. **സേവിനി**—അതെപ്പുരാഡി സംസാരിക്കണമെന്നല്ല തോൻ പറഞ്ഞതു്. ചുരം നേരക്കീയപ്പോം ആ സ്പർശ്യങ്ങളായ പലതും കണ്ടു. ഉറന്തിക്കിടന്ന ആശക്തിം ആശയങ്ങളിൽ ഉണ്ടാൻ എന്നമാത്രം. ഇതുംജൂംയി കേടുമാത്രം അറിതുകയുണ്ടാണെന്നു എന്നു കണ്ടുവെന്നു് യതന്തല്ലപ്പേം.

ഘവാവ്—നമ്മുടെ വഴി രണ്ടും രണ്ടുംണോ?

സേവിനി— കനാംക്കണമെന്നാണോ? എന്നും ആഗ്രഹം! എന്നും കാണാവാനും എന്നും അവിടതേനും കൂടി പ്രവർത്തിക്കവാനും ആണോ. എന്നും ആഗ്രഹം! അഭ്യന്തരം എന്നു മക്കളുമ്പോലെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നും ആഗ്രഹങ്ങൾ തോൻ അഭ്യന്തരംപരഞ്ഞു. അദ്ദേഹം എന്നു അനന്തരയിച്ചു.

ഘവാവ്—അനന്തരയിച്ചു.....കൊള്ളംണോ.

സേവിനി—മാർക്കുയൻ മീലേംസഹിയെപ്പുറാം! അവിടതേ മുഖ്യന്തരം നേരിട്ടറിയവംനും എ

നീക്കംഗ്രഹമണ്ട്. എനിക്ഷം ആ വിധത്തിലും അവിടത്തെ സഹപ്രവർത്തകയാകണം.

യുവാവ്—അതിനു അവസരം ഇതല്ല.

സേവിനി—ചുക്കിലും.....ഞാൻ എൻ്റെ ധാരാവ രിപാടിതനെ മാറ്റിവച്ചുംഡേബന്തന്നു് വിചംരിക്കയാണോ.

യുവാവ്—പൈതൃക്യ എടുത്തീടംവന്നു കയ്യ വേണമല്ല ഇതു്.

സേവിനി—ഞാൻ മോദിക്കുന്നതു് ക്ഷമിക്കണം. ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ അവിടുന്നു് എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു് പാട്ടിയിൽ ചേന്ന എന്നാണല്ലോ അറിയു്.

യുവാവ്—അമഹന്നു ജീവിതസ്രൂത്യങ്ങൾ മനസ്സിലംക്കവാൻ ത്രഞ്ഞായ കാലംമിതൽ ഞാൻ ഇതെല്ലാറി പഠിക്കുവാനുംഡിച്ചു്. നന്നായി പറിച്ചു്. അനുഭവങ്ങൾ എനിക്ഷ വിത്രംസം വളരുന്നീ.....അശ്വിനെടുത്ത സമയം.....ആകട്ട അതെന്നാമല്ല സംസാരവിഷയം.....അമഹന്നുക്കു ണ്ണിട്ട് സേവിനിയെക്കാണ്ണംനുയിരുന്നു ഞാൻ....

സേവിനി—എന്നാൽ കണ്ണിട്ടവരണം. അതുവരെ ഞാൻ ഇവിടെ ഇര്ക്കണം. എനിക്ഷം പരിശീലനം കുറയ്ക്കും.....

യുവാവ്—അതു് കേട്ടിട്ടംവെട്ട.

സേവിനി—എന്തൊക്കെത്തുംഗമണംു് അവിടുന്ന ചെറുന്നതു്; എത്ര വലിയ കൂദാശളംണു് അവിടുന്ന ഇം റംസ്കീയജീവിതത്തിൽ നേരിടംനാിഡിക്കുന്നതു്. ഇതെല്ലാം കാക്കബുദ്ധം പൂജിപ്പാഡാം.

യുവാവ്—മിവസ്തു എനിക്ഷല്ല ഇഷ്ടം. അതിനാശം അവസരം.....

സേവിനി—ഉണ്ടാവുമോ.....

ഘവംവു്—ഉണ്ടാവും.....പെക്കശ.....

സേവിനി—എന്നാൽ തൊൻ ദംഗ്രാവതിയുമാകും....

തൊൻ ആഹീച്ചു..... അധമനെക്കണ്ട നാംമിതതു മക്കന്തുടി കംണണമെന്നു്. തൊൻ അതിയായി ആലുമുള്ളു. എൻ്റെ ആദ്യംലത ആരും കംണാം തെ തൊൻ വളർത്തി. അതു് വള്ളി വീഴി പടക വാനരള്ലി വുക്കശത്തിൽ.....

ഘവംവു്—അലംകാരവും സംഘടിത്യവും മാറ്റിവച്ചു കും.....കാഞ്ഞം. എനിക്കു് കയ അപേക്ഷയണ്ടു്.

സേവിനി—എന്തു്? അപേക്ഷയോ? ശ്രദ്ധാനഭയോ പറയണം.

ഘവംവു്—നിങ്ങൾ അധമൻം കെണ്ണിയിൽനിന്ന രക്ഷപ്പെട്ടു് ഉടനെ ഇവിടെനിന്നു് പോങ്ങ്കുംള്ളി ണം. ഈ പ്രതിമയും, അനംചനംനെവും എല്ലും കയ ദയംകരവാനും! പൊതുജനങ്ങളുംഹം! നിങ്ങ കൂടു ആ മഹേംശവും നടക്കവാൻ പേരുകനില്ല. സേവിനി—ആരെപ്പുംറി! എന്തിനെന്നപ്പറ്റി! ആണു് ഈ പരയുന്നതു്.

ഘവംവു്—ഈ മനസ്സിലംയില്ലെങ്കിൽ നംകൂ മന സ്സിലംകും.

സേവിനി—ക്കമററിയിടെ ക്കണ്ണമന്നസരീച്ചു് തൊൻ വന്നു. അധികംറിയല്ലെങ്കെതെക്കണ്ടു്. എൻ്റെ ഇന്നതെത്ത സകല പ്രസിഡിക്കഷം അല്ലെങ്കും കം മണം.....ഈ രംജ്യവിസീകളുടെ ഭക്ത്യുംരണ്ണളി ടെ പ്രത്യുക്കശലക്ക്യമാണു് ഈ സ്ഥാരക്കണ്ണം....

ഘവംവു്—അല്ല. അധമൻം അധികംറാണെന്തു്! ധന പ്രമത്തെ! ഇതിലും വലിയ കാഞ്ഞങ്ങൾ ഇതിലും

ഭംഗിയായി വെള്ളിയടക്കവാൻ അച്ചന്ന കഴിയും. സേവിനി—അച്ചന്നന്നപുരിതന്നന്നാണോ ഈ പറയുന്നതു്?

ഘവാവു്—അതെ.....നിങ്ങൾ ഇന്ത്യം പൊതുജന സേവനം തുടരണമെന്നു് അതുകൂടിപ്പക്ഷം, മുട്ടകൾ പേരു ചീതയാക്കാതെ, രംബില്ലത്തെ ഭയി നിൽക്കുന്ന തിരിയെ പൊല്ലുംജീക.

സേവിനി—ഞാൻ എന്നാണു് ഈ കേരാക്കന്നതു്?

ഘവാവു്—അച്ചന്ന ചെള്ളിട്ടും വ്യംജയപ്പുംവനകളിടുക മരവശം.....ഈ ക്ഷണം സ്പേകരിച്ചുള്ള തന്നെ വലിയ തെററായിപ്പോയി. നിങ്ങളുടെ റണ്ടുംജീകളിടുക്കേയും പേരു കനിച്ചു പത്രത്തിൽ കാണക. കണ്ണു്! ലോകത്തിനേരു കണ്ണിൽ മണ്ണീടുക സംഖ്യമല്ല. സംഖ്യമല്ല!

സേവിനി—എത്ര സ്പാംവത്രുഡിയും സൗഖ്യാണണ കിലും ശരി: അവക്കുടെ മേൽ ചെള്ളി വാരിയെന്നീ ഘവാവു് പുരഷിസ്ഥാനയത്തിനു് കൈ കൂത്തുകും. ആ നസേവനത്തിനു് സൗഖ്യം ദൈർഘ്യപ്പെട്ടിരിക്കാതു് കരണ്ണവും മരരാനമല്ല. ഞാൻ അതുകുടയെല്ലാം പരിഹാസത്തിനു് പാതുമായിട്ടിണ്ടുനു എനിക്കരിയാം. പക്ഷേ, നിങ്ങളെല്ലാം കനാറയണം. ഈ അപരാധാരോപണം, തന്മാളിടെ അധിക്കരിക്കുന്ന കാണിക്കന്നതു്; നിങ്ങളുടെതു്.

ഘവാവു്—അയിരിക്കും.

സേവിനി—ങ്ങൾ അപ്പും സഹന്നുക്കിയുംവരുണ്ടു്.

ഇവംവു്—സഹനഗക്കിയുള്ളവരെ എനിക്കു ബഹു മാനം തന്നെ. എന്നാൽ നീങ്ങൾ സുക്ഷിക്കണം. ഒസവിനി—നീങ്ങളുടെ വികാരലുക്കന്നും നീറു പണ്ടത്തിനോ അതീതം. അങ്ങിനെ അതിനെ നീ ക്കും സർക്കാരിക്കും. തങ്ങളുടെ വികാരസ്വരൂപം അഞ്ചും?—അശംഗംഘ്രികമെന്നോ നീങ്ങൾ മുദ്രയ്ക്കി ക്കും. അതിനുംരെയല്ലോ മലോ ഏസപ്രൈം്റിനോ, നീങ്ങൾ തങ്ങളെ ചുറംതള്ളിം. അതംണോ സ്കീയർ എ ശംപാംരം.

ഇവംവു്—ഇന്നത്തെ സമാധാനവും ആ ഭാരം ഭ്രംഗമാക്കണമെല്ലോ ചെയ്യും.

ഒസവിനി—അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവിടെനോ ഒരു സൗലപരിവർത്തനത്തിനവേണ്ടി വംഡിക്കുന്നതും. എന്നാൽ ഒരു മംത്രകകംണിച്ചുകൊട്ടക്കാവാൻ അവിടെനോ ദെയൽപ്പുടക്കയില്ല.

ഇവംവു്—ഞാനെന്നും മംത്രക കാണിക്കാവം നാണോ?

ഒസവിനി—അകമഴിന്തു സ്കൂൾഹിക്കു ഒരു യുതിയെ അവിടെനോ ഉപേക്ഷിക്കുമോ?

ഇവംവു്—(വിന്തായിനനായി) ഒരു കംലത്തും ഇല്ല.

ഒസവിനി—അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ മറ്റാരെക്കിലും വാരിയെറിന്തു ചെള്ളിക്കണ്ടോ അങ്ങോ ഭയപ്പെട്ടുമോ?

ഇവംവു്—(എലോചനംചും) ഒന്നു തെള്ളണിയേക്കും.

ഒസവിനി—ആ തെള്ളക്കാംതന്നെ ഭീഷപ്രമാലൈ?

ഇവംവു്—സപാനത്തിനും ഭീഷപ്രാ.....എക്കും തും അംഗു ഉപേക്ഷിക്കാണില്ല. കാടിമംടകയുമില്ല.

അസവിനി—തീച്ചുയായതില്ലോ. (സമീപിച്ച്) അ ഒരു കൈ ഒരു പുതഞ്ചമാറുകയെ എന്തുമായി അട്ട തുറന്നിനാം കണ്ണുകൊള്ളിട്ടുണ്ട്. ഈ നേതൃത്വാളിൽ നിന്നും തുറന്നുവുന്ന കാരണങ്ങളും സ്ഥലംവും തുറന്നുവും എന്ന് സമുദായത്തിനവേണ്ടി നന്ന നക്കംകൊള്ളിട്ടുണ്ട്.

ഘ്രവംവു്—മഹസ്തി നിത്രം. (ചെവി ചൊരുന്നു) എൻ്റെ കത്തവ്യും! സഹോദരീ.

അസവിനി—ഞാൻ വെരും ഒരു കേവലധാര ഘ്രവ തി! അവിടത്തെ സഹോദരിയുംകാൻ ഭാഗ്യമില്ലാതെ, അതിനെ കൊതിക്കാതെ വെരും ഒരു സംയാരണ സ്കൂളി! എക്കിലും ഞാൻ ഭാഗ്യവതിയാണോ; മുദ്രയാലുവായ ഒരു പുതഞ്ചമാറുകയെക്കണ്ടതിൽ! സ്കൂളിലെയെത്തിലെ വികാരങ്ങളേം സഹാനുത്തി യുള്ള അവിടത്തെ സമീപത്തു നില്ക്കുവാൻ സൗകര്യം ഉണ്ടുമെന്നതിൽ! ഞാൻ ഇതും,നാശേ ലോകത്തോടുപ്പുംവന്നുവരുന്നതിൽ അഭ്യന്തര വിരോധമുണ്ടോ?

ഘ്രവംവു്—എന്തെന്തും? സഹോദരീ! എന്നീക്കു മനസ്സിലംകന്നില്ല.

അസവിനി—എ പേരുചൊല്ലു എന്ന വിളിക്കാതെ! (കൊണ്ടി സമീപിച്ച്) ഈ കരതലത്തിൽ അ വിളിയുടെ കാംഠനും കലന്നിട്ടണ്ണേം എന്ന കന്നപരീക്കിച്ചുനോക്കേടു! ഈ മാറിടത്തിനെന്ന് തുടിപ്പിൽ അ സംഭവംയുടെ ധാരമായും കൂടി നേര കിടപ്പുണ്ണേം എന്ന കന്ന കേടുകൊള്ളിട്ടുണ്ട്. (ഘ്രവാവിഡിനും കരം പിടിക്കവം കൂട്ടുമെന്നുണ്ടുണ്ട്)

യുവംവു്—(രൈ തട്ടിനിക്കി കേംപകല്ലണ്ണമംയ സ്പരശിക്കു) സേവിനി!

സേവിനി—(ഔച്ചയുംയായിനിന്നു്) അവിടനു് അല്ലെന്നു
നു് ചെയ്യു വാദംനു!

യുവംവു്—വാദംനുമോ? മാറിനിനു് സംസംരിൽക്കു.

സേവിനി—അതെ! അകമഴിഞ്ഞ സ്നേഹിക്കുന്ന കു
യുവതിയെ അവിടനു് ഈ വിധമാണോ സപീക
രിക്കുന്നതു്?

യുവംവു്—യുവതി.....സ്നേഹം! എനിക്കരിയംം അ
തിനുറ അത്മം.

സേവിനി— സൗഖ്യഭ്യത്തിനുര നിള്ളഡ്രുവത്ത്
നാശം! അപക്ഷ ഇനിയും അജ്ഞന്തംതമാണു്. അ
വിടനു് എന്ന ഉപേക്ഷിക്കുമോ?

യുവംവു്—സപീകരിച്ചാലല്ലെ ഉപേക്ഷിക്കുണ്ടോ? മാ
റിനില്ലോ.

സേവിനി—അവിടനു് അവിവാഹിരയായ കു
സൗഖ്യംല്ലെ സംസംരിക്കുന്നതു്? കു യുവതി
യേംടു്?

യുവംവു്—മറിയിൽ നിന്ന പുരത്തുപോകുമോ?

സേവിനി—എൻ്റെ ആത്മനംമന്റെ മറിയിൽ
നിന്ന പുരത്തുപോകുവാൻ എൻ്റെ മനസ്സുർക്കു?
സമയത്തിക്കുന്നില്ല.

യുവംവു്—നിഃബന്ധിത ആരകു്? ആരകു്?

സേവിനി—ആത്മനംമന്റെ! (മട്ടിനേക്കുന്നു്) പ്രഭോ!
അപേക്ഷ എന്ന ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ സംഭവ്യമല്ല.
എ.....മിവം.....(മാംകമായി കൂച്ചിരിച്ചു്)

യുവംവു്—എൻ്റെ ക്ഷമ പരീക്ഷിക്കുന്നതു്.

ക്രൊവിനി—അമ്മയെ ആത്മവും നടത്തുന്ന ക്ര യ
വതിയെ.....

യവംവു്—പ്രസംഗം നിന്തു്!

സേവിനി—പ്രസംഗമല്ല. എങ്യത്തിന്റെ രോദനം.

യവംവു്—(പണ്ടിക്കിച്ചു്) അല്ല. അല്ല! മാംസത്തിന്റെ
വിള്ളി.....

സേവിനി—അ കയ്യുകെംണ്ടു് എന്ന പിടിച്ചു് മം
റാമക്കിൽ! (തൊകാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.)

യവംവു്—ചേ! മംറിനില്ലോ.

സേവിനി—സുരിജ്ഞ അഭിമംഗളത്തെ ചവട്ടിത്തേ
ചുംത്!

യവംവു്—അഭിമംഗം! അക്കു്! അക്കു്! അഭിനം
രിക്കു്!

സേവിനി—അഭിമംഗളത്തെ ചവട്ടിത്തേചുംത്.....

യവംവു്—ചവട്ടിത്തേചുംത്.....

സേവിനി—അവർ പ്രതീകരംത്തിയായി മംറം.

യവംവു്—ഹം! എഴുനേല്ലോ!

സേവിനി—(ശ്വാസബന്ധം നിന്നുപറ്റി നില്ലുന്നു.)

യവംവു്—(സേവിനിയെ പിടിച്ചേഴ്സെന്റിക്കാൻ കനിയുന്നു.)

സേവിനി—(ഓവപ്പരുംസന്തോശ) എന്നു തെരംതയ്ക്കു്!

എൻ്റെ ശരീരത്തിൽ തൊട്ടപോക്കയ്ക്കു്.

യവംവു്—(ഭാഗത്തിൽ പിടിച്ചു് ഉലച്ചു് എഴുനേല്ലിക്കുന്നു.)

സേവിനി—എന്നു തെരംപോക്കയ്ക്കു്! അഞ്ചും! എ
നു ഉപദ്രവിക്കുതു്.

[ശ്വാസബന്ധം ആ റംഗരും പ്രത്യക്ഷനാക്കുന്നു.]

അധികംരി—സേവിനി! സേവിനി!

സേവിനി—(നെങ്ങിൽ കഴുവച്ചു്) എന്നു രക്ഷിക്കണം!

പ്രംബം! വിഷയലംപാടന്റെയ അവിടത്തെ ചുത്രനി
ൽനിന്നു്.

[യംവു് ഇരു കെട്ടിടം അവണ്ണലനായി നില്പുന്നു.]

സേവിനി—(എഴുന്നോ അധികാരിക്കും അഭിഭാഷി നിന്ന്)

പ്രദേശ! അതിമിശ്രായി കൂണിച്ചു്, ഇവിധിയം അ പമനാറിച്ചു.....പ്രദേശ! യുവതിക്കുള്ള, സുന്ദരിക ഇംഗ്ലീഷുള്ള, അവിടത്തോ ഭരണാകംലത്തു് സൈപരമായി ജീവിക്കുവാൻ അനവദിക്കയീല്ല. നോം? പ്രദേശ? ഇവിടെ, ഈ വിശ്രൂതമായ മണി മനിരത്തിൽ, പ്രദേശ! ഈ യുവംവിന്റെ സംഹ സം! വിടപ്രമാണിയായ അവിടത്തെ പുത്രന്റെ ധിക്കാരം! സംസാരിക്കുവാൻ മറിയിലേക്കു് കൂണിച്ചു.....ഈ മറിയിൽ നില്പുന്നതനെ അപമനംകരം!

[അധികാരി ചുത്തെന കൊപ്പാവൽത്തിൽ കന നേംകുന്നു.]

സേവിനി—ഞൻ മകളിലേക്കു പോകുന്ന; എങ്കിലും വിടപ്രമാണിയായ അവിടത്തെ.....(നടന്നമറയ്ക്കുന്ന.)

അധികാരി—പുത്രന്റെ സർവ്വേരിന നശിപ്പിക്കും നു.....കഴുറി! ഇക്കണ്ണതു്.....

യുവംവു്—(അവണ്ണലനായി) ആവത്തനം. °

അധികാരി—ആവത്തനമോ? എന്തിന്റെ...എന്തിന്റെ.....

യുവംവു്—അമഹൻ പഠിപ്പിച്ചു് പഠംണ്ണിട്ടെ ആവ ത്തനം; പക്ഷു, മലിച്ചിപ്പില്ല.

അധികാരി—ലജ്ജംകരം! ലജ്ജംകരം!

യുവംവു്—അമഹന്തു പറയുവാൻ യോഗ്യതയില്ല.

അധികാരി—മകന്തുപറയുവാൻ പറിപ്പുണ്ട് യോഗ്യ തയ്യാം: അതിന്റെ പ്രകടനമായിരുന്ന ഇക്കണ്ണതു്.

യുവംവു്—അമഹം! അതു് കൈ യുവതി! ഞാൻ കൈ യുവംവു്. ഈ ദലംകും പഴിച്ചേക്കും. എങ്കിലും

വെട്ടക്കയ്ക്കില്ല. മരുന്തേ? ഒരു യവതി! അവിട നീ? ഒരു പുലൻ! ഈ ലേംകം പഴിക്കണ; വെടക്കണ. അധികംരീ—എന്നായോ?

യുവംവു്—ഈ ഉത്തരാഗസംഗമവും ഇതിലെ സുവണ്ണം സന്ദർഭം, ഈ അധികാരപ്രതിപദ്ധതിം ശാസ്ത്രത്തെ പ്രാഥിക്കാരിയാണെന്നും. അച്ചൻ പറയുന്നു, ലജ്ജാകരമെന്നും; അതു കേട്ടിട്ടും എൻ്റെ തന്റെ തള്ളിപ്പില്ല; ഒരു സേവിനിയുടെ പ്രലോഭന പ്രക്രിയയിൽ, എൻ്റെ മനസ്സും ചലിപ്പിച്ചില്ല.....പക്ഷം; അവിടെനീ? പിതാവു്: മാറവരി യവതിയല്ല. മകൾ! മകൾ! അതു ലോകം മരക്കയില്ല. ലേംകം ചൊരക്കയില്ല. എന്നിട്ടും ഈ കപട നാടകത്തിനും സുത്രധാരത്തും വഹിക്കുന്ന അച്ചൻ പഠിച്ചു ലജ്ജാകരമെന്നും.

അധികംരീ—(ശീഖനിശ്ചാസം പെജ്ഞുന്നു.)

യുവംവു്—പ്രതിമപോലെ അവിടെ അങ്ങിനെ നീ ദ്വിംശതെ വരണ്ണം. ഒരു ദിവിയിലേക്കു്. ക്വാൻ പറയും എന്തെനും ലജ്ജാകരമെന്നും.

അധികാരീ—(ശാംസയിടറി) എത്തുമറി.

യുവംവു്—അച്ചൻറെ ലജ്ജാകരമായ എല്ലാ ഫവത്തികൾക്കും മക്കം വച്ചു മറിയേതെനും ഈ മകൻ പറയണ്ണം. പറയാം. വരുന്നടക്കം.

[മനോചന്നീക്കി അച്ചൻറെ വിറക്കുന്ന കരം പിടിച്ചു്]

അനും? ശ്രദ്ധാർക്കുന്നു് സംചലിച്ചു് പറഞ്ഞാം ഇനും സുഖമാവും ഇല്ലോ? അച്ചരാ! അനും? വിംക്കാതെ ഇം കയ്യും ഇനുംവിറക്കും, ഇല്ലോ? അച്ചരാ! ഒരു മറിയിലേക്കുന്നെന്ന നടക്കണ്ണം.

അയികാറി—ഹേതു്? ഹേതു്? മരി.

യവംവു്—(ഇസോംട്ടന്താഡി) തൊൻ പറയം. കപടമി
നുകളിട, കാപട്യപ്രവർത്തനങ്ങളിട ഉടലെളടത്തു്
നോയി പ്രതിസ്ഥിച്ചിരിക്കുന്ന അരു മരി....ഇന്നല
തേത അചമനെ, ഇന്നതേത അയികാറിയെ, നാഞ്ഞ
തേത വിദ്രജേതാവിനെ കന്നായി കംപ്പിക്കുന്ന
അരു മരിയിൽക്കും നടക്ക, അചമം! സമുദ്ദണ്ടി
നീറ തീരംകൈളക്കമംയ അരു ജനപ്രതിനിധി വ
ന്നപേരുകന്നതിനുമുമ്പു് അരു മരിയിലേക്കു നമക്കു്
കയമിച്ചു് കുന്ന പോക്കും: വത.

[നടക്കുന്ന ഒരു കട്ടൻ ഉഖയനു. മരാറം ദാഡിയിട, ദാഡി
ശം ദാഡിയുമാകുന്ന ബസിച്ചിരിക്കുന്ന വാതിൽ യവംവു് തജ്ജിത്തുറാ
കുന്നു. പ്രതിക മുടിയിട്ടിരിക്കുന്ന പട്ടാംബും മാറുനു. ഒരു റവ
റപ്പിംഗ്കിൽ ദിന്തിയോടുമെത്തു് പച്ചിരിക്കുന്ന അയികാറിയിട
സജീവമായ പ്രതിക ആത്മക്ഷമാകുന്നു.]

യവംവു്—(ഈലും പുറകെംട്ടനിംഖി പ്രതിമയിലേക്കു് കഴു
ചുണി) അചമം! സുക്കിച്ചുനേരോക്കും. തല ഉയർത്തി
സുക്കിച്ചുനേരുക്കും. അതോ കാണുന്നില്ലോ? ഈ
നീ എന്നാണോ ലജ്ജാകരാക്കുന്ന തൊൻ പറയം.

അയികാറി—(തേണ്ണേയിടി) മക്കുന്ന!

യവംവു്—കഷ്ടു്! ഇം വിളീ വിളീക്കവംൻ അരു നാം
കു് ഇനിയും ചലിക്കുന്നതാണോ ലജ്ജാകരം! പാം
വനമംയ സകല ബന്ധങ്ങളിലും വിഷം കുലത്തി
യ, ദിവ്യമംയ സകല വികാരങ്ങളിലും വിഷം പ
ക്കത്തിയ അരു ജിഹു്, വീണ്ടും കയ വന്നുന്നക്കായി
ചലിക്കുന്നതാണോ ലജ്ജാകരം! അചമൻ! അക്കു! മക
ൻ! മക്കം!....ഹം! എന്നിട്ടും, എന്നിട്ടും....അചമം!

- അയികാറി—(കഴു് മക്കുന്ന തേണ്ടിലിട്ടു്) എന്നെന്ന മ
ക്കുന്ന!

യുവംവു്—എൻ്റെ അച്ചാ! എന്ന വിളിക്കവാൻ എനിക്കുവകാശമണ്ട്. ആ ദിവ്യവാദ്യത്തിന്റെ പാഠത്രം ഇംഗ്ലീഷിലും നിമിഷംവരെ സംരക്ഷിച്ച എ നിക്കു് അച്ചന്തെ അച്ചന്നെന്ന വിളിക്കാം. എ നാൽ ഇം വിളി വിളിക്കവാൻ ആ നംകു് വി ണ്ടും ചലിക്കുന്നതാണു് ലജ്ജംകരം! നേരക്കു; തല ഉയർത്തി സുക്ഷിച്ചുനോക്കു! ഇന്നവരെ, ഇം പഠി രാവരെ, നംഭളി.....,.....നംഭളി ചെയ്യുവാനിരിക്കു ന പഠക്കപ്പള്ളക്കണ്ട്, പഠകപ്രവർത്തികളും ഒരു ത്രം, അസൂചേതനമായിത്തീനിരിക്കുന്ന ആ ക്ലൗഡും കളിലേക്കു സുക്ഷിച്ചുനോക്കു. അസൂചേതനമായ ആ ക്ലൗഡുകൾക്കു് മുപം കൊടുത്തു ഇം ക്ലൌഡുകൾ എ എത്ര ദിവ്യികംരണങ്ങളുടെ കേളിരംഗവും, എത്ര യെത്ര ദിവ്യവുത്തികളുടെ സംക്ഷേപിനിലയവും ഞയി അനീടില്ല. കാമ്പനഗിച്ചില്ലപ്പോൾ, ആ പ്രതിമ കന്നടി സുക്ഷിച്ചുനോക്കു! അതു വെറം മുണ്ടുകൾ പ്രതിമയല്ല. അസൂചിക്കാൻ പോവുന്ന മതലാളി തത്തീന്റെ ഭീകരഗ്രഹമാണു് ആ മുണ്ടുകൾപ്പുതി മ. അസമുദ്രാധിഷ്ഠാവെവശ്യത്തിന്റെയും, സവുംജനനിന്ത്യിതമായ അസമംഗ്രൂത്തിന്റെയും, സ വ്യംപരി അസത്യത്തിന്റെയും, അനീതിയുടെയും, അനാത്മാത്മയുടെയും ശാശ്വതമായ അടയംളുമാണു് ആ പ്രതിമ. കൂലം തകരുക്കുന്നു് കഴുകി കലി ചുവന്ന ജനകീയസപാതയ്ക്കുപരവാനത്തിന്റെ മനിൽ, മുഖസൂമായ ഭരണത്തിന്റെ പേരിൽ, മനഷ്യരിസ്സുകൾക്കുംണ്ടു് കയ ചിരകട്ടി, അ തിന്റെ മീതെ മനഷ്യരക്കും കൂട്ടിക്കുഴച്ചു് കയ മ ണിമംളിക്കപ്പെന്നിരും, അതിലെങ്ങ ഏറിയിൽ ഹം

സത്തുലഗ്നയിലിരുന്നു " ജീവിതസുഖം അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു സേപ്പമാപ്പള്ളിവിനെ ശാസ്യപത്രമായി അംഗീരിപ്പിക്കുന്ന അടയാളമണം ", അംഗിൾമയ പ്രതിമ! അധികാരിയായ അച്ചൻ അതിൽ സുക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നും. പ്രസ്തുതമായ ഭരണാത്മിന്റെ പേരിൽ പട്ടിണികേണ്ടി, പട്ടംളംഭരണംകേണ്ടി കൊണ്ടാട്ടക്കിയതിൽ ശ്രേഷ്ഠിച്ച ജനവിഭാഗത്തെ ഡേവിഷ്ടാലറാക്കിയിട്ടും തുപ്പിവരാതെ, മരാറാ കുപടവ്യംപാരംകേണ്ടി, അവരുടെ നിത്യം സ്വത്തിന്റെ ശാസ്യപത്രചിത്രം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു്, അനന്തരപരമായ ദാനിന്ന് കൈ അധികാരപ്രമത്തനെ അനുശ്രദ്ധമായി അംഗീരിപ്പിക്കുന്ന അടയാളമണം അംഗിൾമയപ്രതിമ!! അമാ! ഈ ഗ്രഹത്തിൽ ഈ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു് എൻ്റെ അമുഖയെ അഞ്ചയല്ലാതാക്കി: എൻ്റെ ഭാംഗ്രായെ ഭാംഗ്രായല്ലാതാക്കി: ഈ പുതുനെ പുതുന്തല്ലാതാക്കി. ഇന്നിനാളെ ഈ രംജ്യവംസികളെ രംജ്യഭക്തന്മാം രംഖാതിരിക്കുന്നും; രംജ്യഭക്തന്മാരാക്കാതിരിക്കുന്നും: അതിനാവേണ്ടി അട്ടുന്ന ഈ കപടനാടകമാണു് ലജ്ജാകരം! പൊതുജനഹിതം—പൊതുജനവികരം— പൊതുജനവികരം— പൊതുജനവിചരം— പൊതുജനജീവഗ്രാസംതനെ അധികാരംശക്തികേണ്ടി അടയിച്ചു മത്തിവെച്ച അച്ചൻറെ പ്രതിമ! അതു് പൊതുജനക്കും അടയാളമാണു് ലോകത്രേതം വിശ്വാസം പെണ്ണുന്നതാണു് ലജ്ജാകരം!! ഈ കൂപ്പ കൃപചരണാത്മിനാവേണ്ടി പൊതുമതതു വിനി യോഗിക്കുന്നതാണു് ലജ്ജാകരം! ഈ കൂപ്പട്ടാലും ശന്തതിനാവേണ്ടി അണിയരക്കുള്ളിൽ കടക്കുന്ന

കുക്കുളമ്പിലോ” ലജ്ജംകരം! ഈ കമ്പട്ടുപാടി വേണ്ടി കഴിവുകൾ നിറന്തര കൈ ജീവിതം നന്ദി പ്പിച്ചതംണോ” ലജ്ജംകരം! അച്ചരം! അതിവേഗം തുടിക്കന്ന ഈ ശ്രദ്ധയത്തിൽ ദെയൽത്തിനേൻ്റെ കൈ കണക്കിക്കുക, സർവ്വത്തിനേൻ്റെ കൈ നീഴത്ത് ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ പിടി കന്നയാളുക, ജനസമുദായ ശക്തിയെ സംഘടിക്കുവാൻ കന്നനവദിക്കുക. വെണ്ണോ! വേണ്ടം! നംബളു, നാഥളു, ആ അസംതൃപ്തി യുടെ അഖിപ്പത്തം പെട്ടു. അതിൽനിന്നു നാം പെംതുന വിസ്മയത്തിനേൻ്റെ അഖിപ്പവാഹനത്തിൽ, ഈ സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളും, ദഹിക്കം. ആ അഖിപ്പവംഹത്തിൽ സേപ്പചംധിപത്യത്തിനേൻ്റെ ഈ മണിമുഖിരങ്ങളും, സപ്രഭ്രംബിം ഹംസനങ്ങളും, ദഹിച്ച ചാന്ദലങ്ങൾ! അച്ചരം! ഈ പ്രതിമയും, ഇത്രപോലെയുള്ള കമ്പട്ടത്തിനേൻ്റെ സൂരക്ഷാളും ദഹിച്ച ദഹിച്ച ചാന്ദലങ്ങൾ: ഇന്നു ശക്തിയുടെ ജനസപംതന്ത്രങ്ങളും അനവദിക്കുന്നതു സേപ്പചംധിപത്യമണ്ണോ” ലജ്ജംകരം!! അച്ചരം! ഈ തു വാംഞ്ചു! ഈ ഇരട്ടക്ക്ഷേത്രം! (പൊക്കരിഞ്ഞിനം കൈ തോക്കെടുത്തു് നീടി) ഈ ഇരട്ടക്ക്ഷേത്രം!

അധികംരി—(വിവശനംയി) എന്നെ.....നീ തന്നെ....
യുവംഡു—അതിനു അധികംരമുള്ള ഏന്തും അടഞ്ഞു
തന്നെ ഉയരം. അതിനുകുലു— (കൈപിടിച്ചുകൂടി)
ഈ സേചനംപ്രഭ്രംബിനേൻ്റെ, ഈ ജനസമുദായസപംത
അപ്രാഹനാവിനേൻ്റെ, പണ്ണത്തിനും പ്രതംപത്തിനും
സ്വഭത്തിനുംവേണ്ടി ഏതു നീചക്രത്യവും ചെ
യും മടിയില്ലുംതെ ഈ മനസ്യരാക്ഷസനേർം,
സപന്താംഡ്യുടെ, സപന്തപ്രതാനേൻ്റെ, ചതുരിയുടെ,

പരസ്യീകളിടെ എല്ലാത്തീൽ ശംഖപത്രവും മുണ്ടാക്കിയ ഇംഗ്ലീഷ് മഹാസംഘരജക്ഷസംബന്ധി അതിനേൻ്റെ പൊട്ടിപ്പോലും വായ്വിൽ ലയിക്കാത്തവിധി ചുട്ടകക്കിക്ക് : ലോകം കംണാനാ തിനമുമ്പും ചുട്ടകക്കിക്ക്(സുക്ഷിച്ചേണാക്കി) മഹത്തു്? അ കയ്യും ഉയരകയില്ലേ? അ പ്രതിമ യുടെ കയവു പിടിപ്പിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് കയ്യും ഉയരക ഇ ല്ലേ?എന്നാൽഎന്നാൽ അ പ്രതി മരൈ നേരക്കിശ്ശോളിൽ.....

[തോങ്കിവെ കൈ നിറ ചെടിക്കുന്നു. പ്രതിമ തക്കനു.. ഒധി കംഡി—കൈ ദണ്ഡക്കുന്നുടെ പ്രതിമയേപ്പുംലെ നില്ക്കുന്നു. മുന്നും കൈ ദിക്കരു.

വെടിയുടെ പ്രതിയപനിയിലും എന്നപോലെ യുവതി വൈദ്യുത നൂ പ്രവേശിക്കുന്നു. അഴിഞ്ഞുവന്നു കിടക്കുന്ന തലമടക്കി. [കുംഘം കാഞ്ഞാ പ്രതികംഠംകുണ്ഠം ഉറയുന്ന ശരീരം.]

യുവതി—(ശ്രദ്ധാനംബരം) പോരം! ഇംഗ്ലീഷും ചുട്ടകക്കണം. (ബഹമായി യുവംവിന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് തൈ നേരുക്കു വാങ്ങുന്നു.) അനന്നത്തെപ്പുംലെ ചലിക്കാതെ അവിടെ (തോങ്ക് ഓധികംരിയുടെ കംഡിനു നേരെ നീട്ടുന്നു.) കൈ നീമിയും! എല്ലും കംക്കവംൻ കൈ നീമിയും!! ഇത്തവരെയുള്ളതെല്ലും കംക്കിക്കവംൻ കരേ കൈ നീമിയും!!!

[കൈ നീമിയുമുക്കേ നില്ക്കുമ്പുത. ഓധികംരിയുടെ കംഡി യുവതി യുടെ നേരു ഉള്ളി.ഉള്ളിച്ചുനേക്കി ഇടരുന്ന സ്വരത്തിൽ]

ഒന്നു—പ്രതിമ! പ്രതിമ!! പ്രതിമ!!!

[യുവതിയുടെയും അക്കയുടെയും ഉള്ളിക്കമ്പാ തക്കിൽ ഇടയുന്നു. യുവതിയുടെ കരവും, പിന്നു ശരീരം മുച്ചവർം വിറക്കുന്നു. ഓധികംരിയും യുവംവും, നാഥ നിമ്മുവല്ലതിമകളേപ്പുംലെ നിവ കംഡുന്നു.]

*

[കുട്ടൻ.]

